

“Astăzi am primit flori. Nu era ziua mea sau altceva,
Ne-am certat pentru prima dată aseară,
Și mi-a spus multe lucruri urâte care m-au rănit.
Știu că-i pare rău și că nu s-a gândit ce face.

Mi-a trimis astăzi flori

Astăzi am primit flori; dar nu a fost aniversarea noastră,
Sau altă zi specială.
Aseară m-a trântit de perete și m-a sugrumat.
Totul părea un coșmar, nu-mi venea să cred ce trăiesc.
Dimineața m-am trezit plină de vânătăi.

Știu că-i pare rău, mi-a trimis flori astăzi

Astăzi am primit flori, dar nu a fost ziua mamei,
Sau altă zi specială.
Aseară m-a bătut din nou, mult mai rău decât înainte
Dacă l-aș părăsi, ce m-aș face?
Ce voi face cu copiii mei? Și banii?
Mi-e frică de el și mi-e teamă să-l părăsesc.

Dar știu că-i pare rău, mi-a trimis flori astăzi

Astăzi a fost o zi specială.
A fost înmormântarea mea.
Aseară m-a omorât în bătaie.

Dacă aș fi avut destul curaj și tărie să-l părăsesc,
Astăzi n-aș fi primit flori.

**OPRIȚI VIOLENȚA DOMESTICĂ
ACUM!
N-O MAI TOLERAȚI!**

Ghid de bune practici în lucrul cu victimele violenței în familie

Ghid de bune practici în lucrul cu victimele violenței în familie

Titlul proiectului: "Servicii de ajutor pentru femeile victime ale violenței"
Proiect realizat de Asociația A.F.I -ProFamilia și finanțat de Agenția Națională pentru Protecția Familiei
Editura Mesagerul ISBN 978-973-7843-44-9

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ghid de bune practici în lucrul cu victimele violenței în familie
coord.: Doina Ioana Monda
Bistrița, Mesagerul 2008
Bibliogr.
ISBN 978-973-7843-44-9

I. Monda, Doina Ioana (coord.)

316.613 .43:316.256.2

COLECTIVUL DE REDACTARE

Coordonatoare: Doina Ioana Monda -consilier juridic -președinte A..F.I ProFamilia

Referenți:

Dan Ligia -asistent social- A.F.I ProFamilia

Kantor Edit Eva-psiholog- A.F.I ProFamilia

Suciu Elena -economist- A.F.I ProFamilia

MOTTO:

Să ai curajul să spui DA
Să ai curajul să spui NU
Și în fiecare clipă grea
Să fii mereu același TU
Să știi să crezi când alții te înșeală
Să te ridici când alții de doboară
Să poți păstra ce alții vor s'arunce
Să știi să râzi, când sufletul îți plânge,

Aceasta-i arta de a învinge!

CUPRINS

Cuvânt înainte

1.Introducere

2.Cine suntem noi

3.Objectivele prezentului Ghid

4.Origena violenței

5.Definiții ale violenței în familie

6.Noțiuni confundabile

7.Cercetări și statistici

8.Formele violenței.

9.Posibile victime ale violenței în familie

10.Cauzele violenței

11.Factori de risc

12.Consecințele violenței: asupra femeii, copiilor și ale societății

13.Semne de identificare

14.Mărturisiri ale victimelor violenței în familie

15.Mituri

16.Servicii care există în intervenție și prevenție

17.Tehnici de intervenție.Mod le lucru

18.Prevenirea violenței în familie

19.Strategii de supraviețuire ale victimelor

20.Recomandări pentru victime

21.Anexe

22.Rezultate așteptate

23.Semnalare

CUVÂNT ÎNAINTE

“ Dacă crezi și vrei poți ”

Acesta mi-a fost deviza care mi-a călăuzit pașii de a lungul întregii vieți, deviză care a devenit și a organizației pe care o conduc de 12 ani.

Cărțile sunt ca oameii:le întâlnești la tot pasul,dar le uiți imediat pentru că nu-ți produc nici o impresie.

Cu altele te întâlnești la NEVOIE.

Prezentul “Ghid de Bune practici” în lucrul cu victimele violenței în familie se vrea o carte ce poate fi folosită la NEVOIE,atât de de către victimele violenței în familie,cât și de cei care lucrează în domeniu.

Deși sunt 11 ani de când lucrez în domeniu îmi vine destul de greu să mă detașez de fiecare caz în parte și să nu mă încarc cu necazurile lor.Am trăit personal coșmarul lor.Știu ce înseamnă violența.

Viața persoanelor care trăiesc în mediu violent este plină de frustrări, de ură, de permanentă suspiciune.

În teorie, comportamentul violent urmează aceleași etape; în realitate nimeni nu știe ce traume psihice,ce mutații ireversibile poate produce în destinul unui om, fie el bărbat sau femeie.

Specialiștii vorbesc despre fazele violenței, despre Sindromul Stockolm. Există multe statistici,studii.

În viața de zi cu zi dependența femeilor bătute este cutrămurătoare. Bărbatul care-și lovește soția, înseamnă că este de acord ca mama,soția,fica,sora lui să fie bătute și inclusiv el să fie bătut mai târziu de fiul lui.

Pentru că trebuie s-o spunem deschis.Un copil crescut într-un mediu violent are toate atuurile să devină în cel mai multe cazuri o persoană violentă cu viitoarea lui familie.

Frica este motorul oricărei violenței,iar actul lovirii este o formă de apărare,deoarece agresorii nu-și pot descărca în alt mod frustrările de cu totul alt gen-material-profesional sau social.

Cred că și agresorii merită atenție și susținere ca și victima. Bărbatul este cauza violenței. În munca pe care o noi o facem cu victima noi tratăm efectul și nu cauza. Și cele mai multe victime, nu-și pot exprima liber voința din multiple cauze, dar mai ales din lipsa unei alternative. Vorbim aici de lipsa a unui adăpost, unde să se simtă în siguranță împreună cu copiii lor; dependența financiară față de soț. Trăind și muncind numai în familie (munca casnică nefiind retribuită) tuturore li se pare că este normal ca femeia să muncească din zori și până-n noapte. Să fie soție,mamă,gospodină. Nimeni nu se gândește s-o răsplătească măcar cu un cuvânt bun și frumos. Iar când ajunge să aibe 62 de ani soțul îi spune să meargă să-și caute ceva de lucru să aducă ceva bani, că altfel nu are dreptul să mănânce din partea lui. Timp de o viață de om, ea a crescut cinci copii, a ținut gospodăria, soțul era plecat la servicii și se întorcea seara foarte obosit. Acum copii sunt la casele lor, soțul are o pensie, iar pe ea o trimite la lucru pentru că din puctul lui de vedere nu a lucrat niciodată. Iar dacă nu aduce bani, o bate.

Acum crește și nepoți, pentru că patru copii sunt plecați la lucru în străinătate iar pe copii i-au lăsat liniștiți să-i crească mama. Nici unul din ei nu o întreabă cum se descurcă. Mai poate să faci față?

Iar ea când ajunge la noi cu lacrimi în ochi se întreabă: ce să fac? Spune-ți-mi dvs? Am încercat să-mi găseșc de lucru dar pentru că sunt bătrână nu mă ia nimeni! Ce să fac cu nepoții?

Ca și această femeie sunt mii, zeci de mii. Femei care au muncit toată viața din greu s-au dăruit cu spirit de devotament și iubire fără să se gândească că acest mod de viață este un sacrificiu. Ea nu există ca persoană, ca ființă umană. Nu are nevoi, nu are dorinți. Trăiește numai pentru cei din jur. Iar când nu mai poate suporta este complet neputincioasă. Nu are curajul să-și ia viața în propriile mâini și să înceapă să se gândească și la ea, la nevoile și viitorul ei.

În cei 11 ani de activitate am încercat să le ajutăm pe aceste femei. Acum există perspectiva amenajării unui adăpost pentru victimele violenței în familie. Există o luminiță ca capătul tunelului. Nu este nici simplu nici ușor.

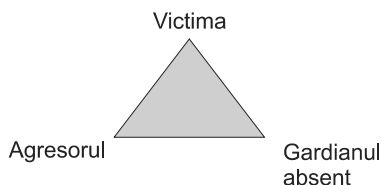
Prezentul proiect însă ne dă speranță.

Sunt multe de făcut, dar trebuie să începem cu începutul.

TREBUIE să luăm ATITUDINE.

TREBUIE să ne PESE ce se întâmplă cu mama, sora, vecina, prietena sau pur și simplu cu o femeie necunoscută care este agresată.

Să nu trecem nepăsător. Să nu ne ascundem în casa noastră ca și nimic nu s-ar fi întâmplat, pentru că violența în familie se realizează într-o relație triunghiulară între:

în care 1. **victima** este o femeie tânără sau bătrână, copii, persoane cu handicap, bătrâni

2. **agresorul**: bărbatul (soțul, fiu, părinte, concubin)

3. **gardianul absent**: familia, comunitatea, factorii de decizie.

Organizația noastră nu poate face minuni de una singură.

Chemăm alături de noi comunitatea și în primul rând femeile care trebuie să iasă din starea de izolare și a subiectului tabu care este VIOLENȚA ÎN FAMILIE și să-și demonstreze solidaritatea.

Evident că alături de noi trebuie să avem factorii de decizie, pentru că împreună putem să facem o lume mai bună. Este un lucru demonstrat că :

“Dacă crezi și vrei poți”

Viitorul depinde numai de NOI.

CAP.1. INTRODUCERE

“Femeia n-a fost luată din capul bărbatului, pentru a-l conduce și nici din picioarele lui pentru a fi călcată și înjosită , ci din coasta lui pentru a fi protejată, aproape de inima lui, pentru a fi iubită.”

Cazurile de violență în familie sunt din ce în ce mai numeroase: un pumn, o palmă, o amenințare și vorbe grele sau chiar o bătaie serioasă sunt la ordinea zilei în cazul multor familii: am alunecat pe scări, m-am împiedicat și am căzut pe stradă , m-am lovit cu ușa “! spun multe femei care încearcă să ascundă o vânătaie de pe față sau corp. Chiar dacă mulți își dau seama că o asemenea echimoză nu putea fi provocată de o căzătură.

Violența în familie este un fenomen care, în mare măsură încă nu este conștientizat de către societate, ca fiind ceva deosebit de grav.

Uneori persoanele abuzate ajung să se autoînvinovățească pentru bătăile pe care le primesc, având o percepție greșită a realității, cauzată de multiplele abuzuri la care acestea sunt supuse.

Femeile agresate sunt treptat distruse psihic și rabdă bătăile partenerului lor de viață, foarte mulți ani, înainte de a se hotărî să facă ceva pentru a schimba situația. Iar cele care stau cu un bărbat care le terorizează, greșesc profund, motivând ca “ rabdă de dragul copiilor”.

Violența naște violența. Un copil crescut într-un mediu în care bătăile fac parte din rutina zilnică “învăță că așa se face” și va aplica același tratament în propria familie.

CAP.2. CINE SUNTEM NOI !

ASOCIAȚIA A.F.I - PROFAMILIA este o organizație non profit, neguvernamentală înregistrată la Judecătoria Bistrița-Năsăud, sub Nr.51/1996 și a fost înființată în baza Decretului 31/1954 și a O.G 26//2000 și este organizată pentru scopuri sociale, educaționale, culturale.

AFI-PROFAMILIA este o organizație, care nu promovează discriminarea politică, națională sau de altă natură. Asociația își propune să conștientizeze și să mobilizeze comunitatea pentru depășirea problemelor existente prin informare, implicare și responsabilizare.

SCURT ISTORIC :

Asociația Femeilor Întreprinzătoare a fost înființată în anul 1996 și a obținut personalitate juridică prin Sentința Civilă Nr. 551/2 octombrie 1996 a Tribunalului Județean Bistrița-Năsăud și avea ca obiect principal de activitate apărarea și promovarea drepturilor femeilor. Pe parcursul a doi ani de activitate am luat contact cu problemele sociale cu care se confruntau femeile. Astfel în anul 1998 am hotărât înființarea Agenției Profamilia ca departament de programe sociale al Asociației și care avea ca scop promovarea activităților de sprijinire psiho-socială, juridică, medicală și materială a persoanelor dezavantajate pe criterii : etnice, religioase, de sex, de vârstă, situație materială, stare de sănătate, etc.

O dată cu dezvoltarea activităților s-a simțit nevoia restructurării celor vechi și în baza O.G.26/2000. Adunarea Generală a Asociației, în data de 11.10.2006, a adoptat un nou Statut și a schimbat denumirea Asociației din Asociația Femeilor Întreprinzătoare și Agenția Profamilia în Asociația A.F.I – PROFAMILIA; Cererea a fost aprobată prin Încheierea Civilă Nr.2545/CC/21 noiembrie 2006 a Judecătoriei Bistrița.

SCOPUL ȘI OBIECTIVELE ASOCIAȚIEI

Scopul Asociației este:

Asociația este organizată exclusiv pentru scopuri sociale, educaționale, culturale, profesionale și este nonprofit.

a) **scopul social** cuprinde

-sprijin material și psiho-social acordat persoanelor dezavantajate și cu venituri reduse(femeile victime ale violenței în familie sau a traficului de persoane, bătrâni, orfani, handicapați) fără nici un fel de discriminare politică, națională sau de altă natură.

- Scopul social include de asemenea încurajarea investiției feminine în întreprinderi mici de producție, servicii sau comerț și promovarea de acțiuni pentru schimbarea politicii sociale față de femei;

-dezvoltarea spiritului antreprenorial în rândul femeilor prin susținerea și diversificarea ocupării femeilor, prin lupta pentru reducerea șomajului în rândul femeilor; cooperare în afaceri;

- Încurajarea investiției feminine în întreprinderi mici de producție, servicii sau comerț și promovarea de acțiuni pentru schimbarea politicii sociale față de femei; dezvoltarea capacității de acțiune și conducere a femeii, prin acțiuni de promovare a atragerii femeilor în politică, administrație, conducere economică, etc. în reale condiții de egalitate cu bărbații în funcție de capacitate și calitate;

-reprezentarea eficientă a intereselor de grup ale femeilor investitoare sau întreprinzătoare actuale sau potențiale; colaborare cu alte ONG-uri în domeniul stimulării femeilor, consultanței și pregătirii pentru crearea de întreprinderi mici și mijlocii, planificare familială, deconspirarea și pedepsirea formelor de violență contra femeilor, accesul la programele ONU, CE și altele

b) **scopul educațional** cuprinde acțiuni și activități ce vizează promovarea celor mai sănătoase principii de refacere și menținere a sănătății fizice, psihice și spirituale a omului, de recuperare morală a copiilor și adulților aflați în derivă, colaborarea cu grădinițele, școlile și instituțiile de învățământ superior pentru realizarea unor campanii de prevenire și combatere a traficului de persoane și a violenței în familie, organizarea unor cursuri de inițiere și formare profesională a adulților.

c) **scopul cultural** cuprinde acțiuni și activități ce vizează promovarea tradițiilor din grupurile de minorități etnice a artei și meșteșugurilor tradiționale rămânești, cunoașterea culturilor altor țări, prin organizarea de expoziții, seri culturale distractive, festivaluri, schimburi de vizite și excursii în sistem de reciprocitate, în colaborare cu asociații similare din alte țări, cu sprijinul ambasadelor țărilor străine din România; activități pentru tineret;

d) Activități de asistență socială;

e) Activități pentru protecția mediului;

f) obținerea în cadrul îndeplinirii scopului propus a unei cât mai strânse colaborări de tip voluntar și dezinteresat, din partea tuturor persoanelor și instituțiilor interesate în realizarea acestor scopuri.

g) utilizarea în vederea obținerii scopului asociației, a tuturor mijloacelor de manifestare și comunicare permise de legile țării noastre.

Asociația își propune să conștientizeze și să mobilizeze comunitatea pentru depășirea problemelor existente prin informare, implicare și responsabilizare .

Obiectivele asociației sunt :

- apară și reprezintă interesul oricărei persoane, în special al femeilor, aflate în dificultate sau grup dezavantajat în raport cu terțe persoane;

- acordă mediere, asistență și consiliere socială, psihologică și juridică persoanelor dezavantajate pe criterii: etnice, religioase, de sex, de vârstă, situație materială, stare de sănătate, etc.

- organizează cursuri de inițiere și formare profesională a adulților;

- realizează activități profesionale care să contribuie la reintegrarea socială și/sau să promoveze sănătatea, egalitatea de șanse și suportul social pentru grupurile marginalizate ale populației (membrii grupurilor de minorități etnice, persoane cu handicap, persoane vârstnice, copii ai străzii sau abuzați, șomeri, victime ale traficului de persoane și ale violenței în familie);

- măsuri de conștientizare și încredere reciprocă, prevenirea conflictelor, mediere și soluționare, educație civică, toleranță reciprocă și respect pentru diversitatea umană;

- susține înființarea unui fond propriu, în vederea sprijinirii membrilor săi, persoane fizice și juridice, agenți economici fără personalitate juridică, în condițiile legii, a căror activitate va fi reglementată prin regulamente proprii de împrumuturi bănești - elaborate de Consiliul director ;

- mijlocește obținerea de ajutoare economice oferite din țară și din străinătate pentru asociație și pentru persoanele asistate;

-se preocupă de reclamă și publicitate pentru activități de prevenire și combatere a traficului de persoane și a violenței în familie, activități culturale,

- sprijină inițiativa persoanelor asistate în acțiuni de autogospodărire și autofinanțare;
- colaborează cu fundații, sindicate, federații similare din țară și străinătate, putând deveni membri ai unor organizații internaționale de profil asemănător,
- organizează expuneri, conferințe, instruirii cu specificul său de activitate,
- încheie contracte de management cu privire la unități economice cu activitate în profilul asociației pentru o mai bună satisfacere a intereselor membrilor.

PRINCIPALELE ACTIVITĂȚI ALE ASOCIAȚIEI SUNT:

- consiliere psiho-socială;
- informare;
- sprijin material pentru persoanele aflate în dificultate;
- centru de mediere și adăpost pentru persoanele aflate în dificultate.

Asociația va realiza

- procurarea de materiale și mijloace bănești pentru realizarea scopului organizației.
 - coordonarea activității și ajutorului acordat de către voluntari, sau membrii asociației, în vederea promovării obiectivelor acesteia.
 - inițierea, derularea și monitorizarea proiectelor de asistență socială și sprijin a inițiativei civice, în vederea atingerii obiectivelor sale.
 - desfășurarea campaniilor de sensibilizare și informare, prevenire și combatere a traficului de persoane și a violenței în familie în rândul tinerilor și elevilor, va elabora programe de informare privind legislația națională precum și legislația comunitară.
 - parteneriate, programe și protocoale de colaborare cu diverse organizații și instituții din țară și străinătate.
- Asociația va iniția grupuri de formatori care vor lucra cu grupuri țintă de elevi, femei, studenți și nu numai, în vederea cunoașterii convenției drepturilor copilului, drepturilor omului, egalitatea de șanse.
- Asociația va asigura o administrare rezonabilă a tuturor mijloacelor bănești și resurselor materiale și își va îndrepta eforturile în afirmarea utilității publice și civice a activității sale.

VALORIILE ECHIPEI A.F.I - PROFAMILIA

- respectul față de persoane;
- încrederea că fiecare ființă umană are dreptul la o viață demnă;
- confidențialitate;
- responsabilitate;
- profesionalism;
- promovarea imaginii asociației

CAP.3. OBIECTIVELE PREZENTULUI GHID

- prezentul ghid este un instrument care oferă o imagine obiectivă despre amploarea fenomenului de violență în familie;
- conștientizarea publică privind combaterea violenței în familie;
- influențarea politicilor publice;
- conștientizarea populației prin campanii de informare și sensibilizare;
- întărirea colaborării comunitare pentru protejarea femeii victime ale violenței în familie;
- sprijinirea femeilor victime ale violenței prin servicii directe;
- facem publice formele de violență despre care nu se vorbește: o cultură a toleranței și a tăcerii face imposibilă ieșirea din cercul vicios al violenței în familie;
- cunoșterea formelor de apărare și promovarea a drepturilor femeii.

CAP.4. ORIGINEA VIOLENȚEI

Pare incredibil,dar este cert că oamenii, care nu sunt indiferenți unul față de altul, deseori își provoacă dureri reciproc.

Iată unele presupuneri conform cărora oamenii sunt cruzi cu cei pe care îi iubesc cel mai mult:

- **Experiența din familie anterioară**-fiind participant sau asistând la scenele de violență în familie,copilul,crescând,va avea același comportament față de partenerul său.

- **Respectul redus** pentru propria persoană:

- **Dorința de a se destinde** (de a se descarca)neplăcerile la serviciu,conflictele cu șeful,salariul mic,iritarea produsă de zgomotul copiilor în casă,etc.pot provoca stări tensionate,alarmante,stări de care soțul se dabaresează prin intermediul unor acțiuni agresive în cerul familiei.El își poate învinui soția de insuccesele lui,de sentimentele-i confuze.

- **Recidivarea agresivității** - literatura de specialitate menționează că, un comportament agresiv acceptat o dată,se va repeta și în viitor.Dacă persoanele agresive rămân nepedepsite,ele vor fi violente la nesfârșit.

- **Prezența "arbitrilor"** - căsătoria,familia,este o problemă personală a fiecăruia și în conflictul care ia amploare între cei doi nu trebuie să se implice nimeni.

- **Violența în societate** -"modelarea"socială a agresivitatii prin intermediul televiziunii,a filmelor, transformă violența în normalitate.

CAP.5. DEFINIȚII ALE VIOLENȚEI

Definiții

Potrivit **Consiliului European** – Comitetul de Miniștri, 1985, violența în familie este „orice act sau omisiune comisă în interiorul familiei de către unul dintre membrii acesteia și care aduce atingere vieții, integrității corporale sau psihologice sau libertății altui membru al acelei familii, și vătămă în mod serios dezvoltarea personalității lui/ei” (Recomandarea Nr. R (85) cu privire la violența în familie, adoptată la 26 martie 1985).

În Rezoluția 48/104/20.12.1993, **Adunarea Generală a ONU**, art.2, arată că violența îndreptată asupra femeii „include următoarele acțiuni chiar dacă nu se limitează la ele: violența fizică, sexuală și psihologică care se produce în cadrul familiei, inclusiv maltratări, abuzul sexual al copiilor din cadrul căminului conjugal, violența relaționată cu știrbirea dreptului patrimonial, mutilare genitală și alte practici tradiționale, nocive pentru femeie, acte de violență produse de alți membri ai familiei precum și violența relaționată cu exploatarea.”

Definiția celei de-a Patra Conferințe Mondiale asupra problemelor Femeilor, **Beijing 1995** descrie violența îndreptată asupra femeii ca orice act de violență fundamentat pe diferența de gen, care rezultă sau care poate rezulta într-o vătămare sau suferință fizică, sexuală sau psihologică a femeilor, inclusiv amenințările cu asemenea acte, coerciția sau privarea arbitrară de libertăți, indiferent dacă acestea apar în viața publică sau privată. În consecință, violența împotriva femeilor cuprinde următoarele forme, fără a fi limitată la acestea:

a) Violența fizică, sexuală și psihologică ce are loc în familie, inclusiv bătăile, abuzul sexual al copiilor de sex feminin în cadrul casnic, violența legată de zestre, violul marital, mutilarea genitală a femeilor, violența extra-maritală și violența referitoare la exploatare;

b) Violența fizică, sexuală și psihologică ce apare în comunitatea generală, inclusiv violul, abuzul sexual, hărțuirea sexuală și intimidarea la locul de muncă, în instituțiile educaționale și în altă parte, traficul cu femei și prostituția (forțată);

c) Violența fizică, sexuală și psihologică comisă sau trecută cu vederea de către Stat, oriunde apare aceasta.” (paragraful 113)

Legea 217/22 mai 2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie definește violența în familie, astfel:

„Art. 2. - (1) În sensul prezentei legi, violența în familie reprezintă orice acțiune fizică sau verbală săvârșită cu intenție de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material.

(2) Constituie, de asemenea, violență în familie împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale.

Art. 3. - In sensul prezentei legi, prin membru de familie se înțelege:

a) soțul;

b) ruda apropiată, astfel cum este definită la art. 149 din Codul penal.

Art. 4. - De efectele prezentei legi beneficiază și persoanele care au stabilit relații asemănătoare acelorora dintre soți sau dintre părinți și copil, dovedite pe baza anchetei sociale.”

Legea 272/2004 definește **violența asupra copilului** ca fiind orice acțiune voluntară a unei persoane care se află într-o relație de răspundere, încredere sau de autoritate față de acesta, prin care este periclitată viața, dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică a copilului (art. 89, alin. 1). Legea prevede, de asemenea, faptul că sunt interzise aplicarea pedepselor fizice sub orice formă, precum și privarea copilului de drepturile sale de natură să pună în pericol viața, dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică a copilului, atât în familie cât și în orice instituție care asigură protecția, îngrijirea și educarea copiilor (art. 90).

Literatura de specialitate definește violența în familie și ca **pattern de control** coercitiv, caracterizat prin folosirea comportamentelor abuzive fizice, sexuale sau emoționale. Din punct de vedere **clinic**, o definiție larg acceptată a violenței în familie este aceea formulată de **Stark și Flitcraft**: „Violența domestică este o amenințare sau provocare, petrecută în prezent sau în trecut, a unei răniri fizice în cadrul relației dintre partenerii sociali, indiferent de statutul lor legal sau de domiciliu. Atacul fizic sau sexual poate fi însoțit de intimidări sau de abuzuri verbale; distrugerea bunurilor care aparțin victimei; izolarea de prieteni, familie sau alte potențiale surse de sprijin; amenințări făcute la adresa altor persoane semnificative pentru victimă, inclusiv a copiilor; furturi; controlul asupra banilor, lucrurilor personale ale victimei, alimentelor, deplasărilor, telefonului și altor surse de îngrijire și protecție.”

CAP.6. NOȚIUNI CONFUNDABILE CU NOȚIUNEA DE VIOLENȚĂ

E necesar să facem unele specificări : violența nu este același lucru cu : **conflictul, agresivitatea, frustrarea** sau **abuzul**.

Conflict – divergență/diferență de opinii și interese (în varianta cea mai simplă), care are forme diferite de manifestare pe un quantum care poate ajunge la extreme dacă nu este rezolvat în stadiile incipiente.

Agresivitate- instinct și răspuns învățat (prin întărire, tolerare și imitație). Apare la multe specii. Are funcții adaptative, de supraviețuire : apărare a teritoriului, obținere/definire statut, apărare pui, competiția pentru împerechere. La om , biologic, agresivitatea are bază hormonală (testosteron).

Frustrare- disonanță/dezacord între așteptări și realitate, ce produc o stare de tensiune interioară.

Abuz- exagerarea unui fapt reprobabil, care se repetă (apare frecvent în violență domestică).

CAP.7. CERCETĂRI ȘI STATISTICI

Raportul OMS asupra sănătății și violenței

În data de 12 iulie 2004 a avut loc Lansarea Raportului OMS asupra violenței și sănătății, la Crowne Plaza – București. Evenimentul a fost organizat de Organizația Mondială a Sănătății, de Agenția Națională pentru Protecția Familiei și de Fondul Națiunilor Unite pentru Populație.

Mesajul raportului este: lupta împotriva violenței necesită angajament, susținere politică și financiară și că, odată făcute aceste angajamente, schimbarea este posibilă. Lupta împotriva violenței este extrem de importantă pentru toate statele, datorită faptului că:

- 57.000 de copii cu vârste între 0 și 4 ani au fost ucși în anul 2000. O parte dintre copii raportează abuzuri fizice frecvente grave, inclusiv faptul că sunt bătuți de părinți, loviți cu picioarele sau legați.
- Aproximativ 191 milioane de persoane și-au pierdut viața ca urmare directă sau indirectă a conflictelor în secolul XX, iar peste jumătate dintre aceștia au fost civili. În anul 2000, peste 300.000 de persoane au murit ca rezultat al conflictelor violente.
- Între 10% și 69% dintre femeile au fost agresate fizic de un partener intim de sex masculin la un moment dat. Datele disponibile sugerează că aproape una din patru femei este supusă violenței sexuale de către partenerul intim, pe parcursul vieții.
- Aproximativ 815.000 persoane s-au sinucis în 2000. În medie, se înregistrează cam trei sinucideri ale bărbaților la o sinucidere a unei femei. În general, o tentativă de sinucidere din 10 este reușită.

Cercetarea Națională privind Violența în Familie și la Locul de Muncă, CPE, 2003

Centrul Parteneriat pentru Egalitate a derulat în anul 2003 o cercetare națională cu sprijinul Centrului pentru Resurse Juridice (CRJ), prin fonduri obținute de la Open Society Institute (OSI), cu implicarea Institutului de Marketing și Sondaje – IMAS S.A. și a S.C. GALLUP Organization Romania.

Eșantionul de populație folosit în cercetare a fost de 1.800 de persoane cu vârste de 18 ani și peste (1200 femei, 800 de bărbați) din rândul populației generale, 182 de reprezentanți cu funcții de decizie din instituțiile publice și 190 de experți din cadrul autorităților locale cu responsabilități în domeniu.

Cercetarea a avut drept obiectiv studiul de ansamblu al realității violenței în familie și la locul de muncă, identificarea și analiza tipurilor de violență în familie pentru ultimele 12 luni care au precedat culegerea datelor.

În urma aplicării chestionarelor, a reieșit că aproximativ 800.000 de femei au suportat în mod frecvent violența în familie sub diferite forme, mai mult de 340.000 de copii (0-14 ani) au asistat în mod frecvent la scene de violență fizică între părinți, și mai mult de 370.000 copii (0-14 ani) au asistat la insulte și înjurături frecvente între părinți sau adulți în gospodărie.

O altă dimensiune, a cercetării a permis studiarea atitudinii față de violența în familie și la locul de muncă, una din concluzii fiind aceea că populația din România este semnificativ mai îngăduitoare față de violența în familie decât cea de la nivelul Uniunii Europene. Toleranța față de violența în familie, împreună cu vehicularea clișeele referitoare la violență generează considerarea comportamentului violent ca un comportament normal și transmiterea acestuia de la o generație la alta.

Cercetarea Gallup, București 2003

În luna mai 2003, The GALLUP Organization Romania a efectuat la nivelul municipiului București o cercetare privind violența împotriva femeilor în București - "Survey on Violence against Women in Bucharest".

Eșantionul de 834 femei, cu vârste cuprinse între 18-65 ani, cu domiciliul în București, este reprezentativ pentru populația feminină cu vârste între 18-65 ani de la nivelul Bucureștilui.

Obiectivele principale ale cercetării:

- identificarea percepțiilor și atitudinilor femeilor față de multiplele forme de violență împotriva femeilor;
- estimarea dimensiunii violenței împotriva femeilor în familie, la locul de muncă și în spațiile publice;
- determinarea factorilor și consecințelor violenței în familie;
- identificarea modului în care reacționează femeile la actul de violență împotriva lor.

Rezultatele cercetării au fost grupate în 4 categorii:

- starea emoțională a femeilor;
- violența împotriva femeilor în cadrul familiei;
- hărțuirea sexuală;
- violența în spațiile publice.

Din datele cercetării, reiese faptul că aproximativ 52% din femeile din București au fost abuzate verbal sau emoțional în cadrul familiei lor în anumite momente din viața lor, iar 24% au fost victime ale unor astfel de abuzuri în ultimele 12 luni, mai mult decât o dată. 21% din femei au fost victime ale abuzurilor fizice, iar 8% victime ale abuzurilor sexuale în cadrul familiei, cel puțin o dată în viața lor.

Doar 35% din femeile care trăiseră una din formele de violență domestică vorbeau despre aceasta cu cineva. Dintre cele care fuseseră abuzate fizic, doar 17% au apelat la Poliție pentru a face o plângere ultima oară când au fost agasate.

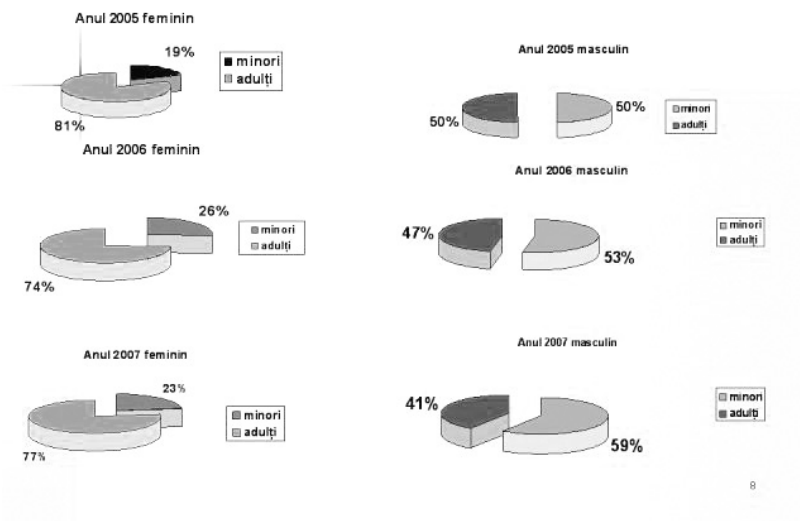
Cercetări efectuate de Agenția Națională pentru Protecția Familiei

Un sfert dintre victimele violențelor înregistrate în familiile românești sunt bărbați. Acesta este concluzia unei cercetări efectuate de Agenția Națională pentru Protecția Familiei. Potrivit raportului, până la sfârșitul trimestrului trei al anului 2006, au fost comise peste 6.700 de acte de violență în familie, care au avut drept consecință 103 decese – aceștia fiind bărbați.

Cele mai multe victime ale violenței domestice rămân însă femeile, majoritatea acestora provenind din mediul rural.

STATISTICI: preluate de pe situl www.anpf.ro

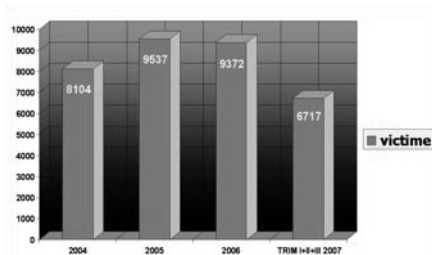
REPARTIȚIA CAZURILOR DE VIOLENȚĂ ÎN FAMILIE ÎN FUNCȚIE DE SEX ȘI VÂRSTĂ ÎN ANII 2005, 2006 ȘI 2007 TRIM I, II, III

Situația cazurilor de Violență în Familie în perioada 2004-2007

Raportările trimestriale primite de la compartimentele județene au fost prelucrate de angajații Agenției pentru a obține date statistice cu privire la cazurile de violență în familie și la decesele înregistrate ca urmare a actelor de violență în familie.

Astfel, numărul total de cazuri de violență în familie înregistrate și raportate în perioada 2004 – trimestrul III 2007 se ridică la: 33.730 cazuri și 507 decese.

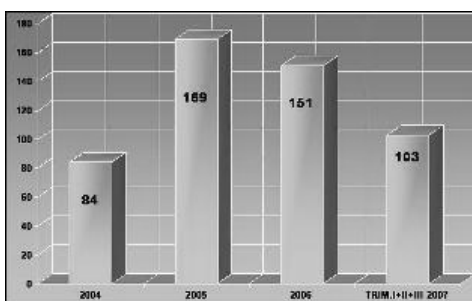
Situația deceselor

► 2004: din totalul de 84 decese – 61 sunt de sex feminin (3 minori și 58 adulți), 23 sunt de sex masculin;

► 2005: din totalul de 169 decese – 46 sunt de sex feminin (4 minori și 42 adulți), 34 sunt de sex masculin, restul nu au sexul și vârsta precizată;

► 2006: din totalul de 151 decese – 67 sunt de sex feminin (9 minori, și 58 adulți), 47 sunt de sex masculin, restul nu au sexul și vârsta precizată;

► 2007: pe primele trei trimestre din totalul de 103 decese – 50 sunt de sex feminin (6 minori și 44 adulți), 27 sunt de sex masculin, restul nu au sex și vârsta precizată.

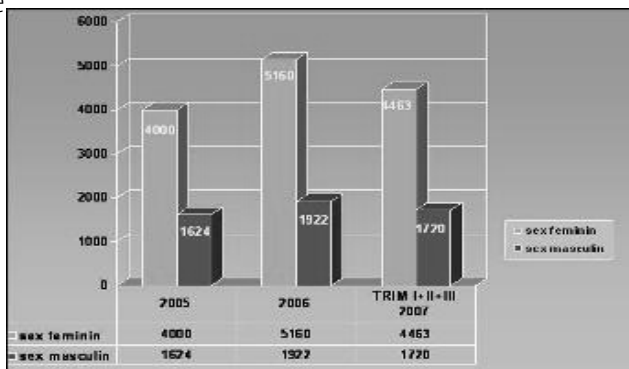

Repartiția cazurilor Violență în Familie în funcție de sex

► Anul 2005 – 9537 victime din care: 4000 de sex feminin, 1624 de sex masculin, restul nu au sexul și vârsta precizată;

► Anul 2006 – 9372 victime din care: 5160 de sex feminin, 1922 de sex masculin, restul nu au sexul și vârsta precizată;

► Anul 2007 TRIM I, II, III – 6717 victime din care: 4463 de sex feminin, 1720 de sex masculin, 534 nu au sexul și vârsta precizată.

**Repartiția cazurilor
de violență în
familie
pe regiuni**

	ANUL 2005		ANUL 2006		ANUL 2007 TRIM I+II+III	
	Număr	%	Număr	%	Număr	%
REGIUNEA NORD - EST	1981	20,77	1318	14,06	735	10,94
REGIUNEA SUD - EST	1862	19,52	1979	21,12	1100	16,37
REGIUNEA SUD - MUNTENI	1536	16,11	1997	21,31	1314	19,56
REGIUNEA SUD-VEST OLTEA	474	4,97	1033	11,02	741	11,03
REGIUNEA VEST	972	10,19	717	7,65	541	8,05
REGIUNEA NORD - VEST	602	6,31	772	8,24	734	10,93
REGIUNEA CENTRU	725	7,60	831	8,87	918	13,67
REGIUNEA NORD-EST, SUD	1305	14,52	725	7,73	634	9,44
TOTAL CAZURI	9537	100	9372	100	6717	100

CAP.8. FORME ALE VIOLENȚĂ

1. Violența fizică
2. Violența emoțională (psihică)
3. Violența sexuală

VIOLENȚA FIZICĂ

Aceasta presupune aplicarea față de o persoană a forței fizice sau amenințarea cu aplicarea forței brutale.

Agresorul pune la baza acțiunilor sale următoarele principii :

- el are dreptul de a controla acțiunile , sentimentele și gândurile partenerei sale;
- el este stăpân pe partenera , ea este "proprietatea " lui ;
- partenera există doar pentru el , și nu separat de el ;
- violența este o metodă legitimă pentru descrierea controlului în relațiile unui cuplu ;
- el are dreptul de a o pedepsi pe parteneră atunci când ea îl înfurie , îl jighește sau încalcă vreo regulă stabilită de el ;
- partenera sa nu are drepturi .

Acțiunile lui :

O împinge , o lovește (cu mâinile și cu picioarele) ; o mușcă , o bate peste față , o înșfacă de piept , o reține cu forța , o lovește cu pumnul , aruncă diferite obiecte în ea , o amenință că îi va provoca durere , că va recurge la armă , cuțit sau altceva de genul acesta , îi astupă gura cu mâinile , o înăbușă , o trage de păr , o urmărește inclusiv cu automobilul , etc.

Scopul violenței fizice este de :

- a pedepsi partenera ;
- a-i impune prin diferite metode să se dezică de propriile dorințe , interese etc.
- a o constrânge să acționeze împotriva voinței ei ;
- a o speria ;
- a se răzbuna ;
- a o înjosi ;
- a-i bara calea spre întâlniri și discuții cu oamenii care-i displac lui ;
- a o forța să nu-l părăsească ;
- a o face să nu acorde atenție familiei sale , prietenilor , copiilor ;
- a-i reaminti mereu consoartei cine este capul familiei ;
- a o ține sub un control permanent.

– URMĂRI ALE VIOLENȚEI FIZICE

1. Dezechilibrul forțelor : persoana maltrată se conștientizează pe sine ca pe un obiect ce suportă dominația unei alte persoane .
2. Natura repetabilă a abuzului.

– Dezechilibrul forțelor :

În timp ce dezechilibrul forțelor crește , victima se subestimează tot mai mult și se simte din ce în ce mai dependentă de agresor . Aceste stări de dependență , precum și de lipsă a propriei demnități , succedându-se cu regularitate , pot favoriza, eventual, un atașament emoțional puternic față de agresor.

În același timp, îi va inocula victimei ideea atotputerniciei lui, pentru a-și păstra dominația și imaginea de “superman”. Deținerea supremației se bazează pe abilitatea menținerii, în relația dintre ei a controlului absolut . Dacă, acest echilibru este dereglat, dependența mascată, în care se află agresorul față de victimă, devine pe neașteptate evidentă.

Ca exemplu al acestei dependențe pot servi încercările disperate ale unui soț abandonat de a reînnoi relațiile cu soția prin intermediul amenințărilor și/sau prin înfricoșare.

Abuzul periodic :

Când abuzul fizic are loc la intervale periodice și alternează cu o atitudine prietenească , fenomenul legăturii traumatice pare să fie cel mai puternic.

Cele trei faze incluse în ciclul de violență (creșterea presiunii, bătaia și “luna de miere” constituie un exemplu perfect de abuz periodic. Faptul că, durata și gravitatea fiecărei faze nu poate fi prevăzută, dezorientează victima, făcând-o să-și piardă echilibrul sufleteș și să sperie la schimbări spre mai bine. “Luna de miere” este o parte integrantă a legăturii traumatizante. Această fază îi permite victimei să cunoască sentimentele de tandrețe și iubire ale agresorului. Totodată în acest moment al ciclului se cimentează raporturile ei afective cu agresorul.

VIOLENȚA EMOȚIONALĂ (PSIHICĂ)

Violența emoțională este cea mai obișnuită formă de ținere sub control de către bărbați a femeilor , prin intermediul căreia bărbatul lezează demnitatea partenerei .

A acțiunile lui :

Umilirea

Tendința de a înjosi femeia presupune dominarea personalității acesteia . În cazul de față bărbatul nu vede în femeie decât un obiect , care poate fi folosit ca un oarecare altul. În concepția unui asemenea bărbat, ea trebuie pedepsită numai pentru faptul că este femeie.

Poreclirea

Agresorul rar i se adresează partenerii pe nume . De obicei, el îi zice: “femeie” , “bătrână” , “cățea” , etc. Acesta este unul din mijloacele de a-i călca în picioare demnitatea și de a nu-i permite să se perceapă ca personalitate, demonstrându-i astfel că este demnă de disprețul lui. De aceea, dacă femeia nu este o personalitate, lui îi vine mai ușor s-o “manipuleze” . Dacă bărbatul îi spune partenerii că este : leneșă, grasă, urâtă, amantă rea, neîngrijită, desfrânată, mamă rea, că nu face două parale, etc. mai târziu el o poate ataca fizic sau sexual , iar probabilitatea riposteii din partea ei va fi mai mică.

Izolarea

Ființele umane sunt niște organisme sociale, cu necesități firești de comunicare, prietenie, colaborare, etc. Multe acte de violență sunt orientate spre izolarea femeii de societate sau de sursele de comunicare. Izolarea sporește puterea agresorului asupra universului femeii și controlul asupra gândurilor ei , impunându-i să accepte claustrarea, adică acel sistem închis , creat de el. Neavând un punct de sprijin și nici cui să se adreseze , femeia devine total dependentă de soțul ei. Mulți colegi, membri ai familiei și prieteni consideră , în mod eronat, această dependență drept un defect al femeii. Atitudinea respectivă a acestora o transformă și mai ușor într-o țintă adevărată a violenței partenerului său.

Acțiunile lui:

- interdicția de a avea prieteni și de a petrece timpul cu familia ei sau cu alți oameni ;
- urmărirea apelurilor telefonice , întrebând-o de fiecare dată : “Cine te-a sunat ? ” , “Ce-a dorit ? ” , “Ce-i trebuie ? ” , etc.
- neacceptarea; dezaprobarea perfecționării intelectului ei prin : instruirea într-o instituție de învățământ , preocuparea față de artă, scris, dezvoltarea unor priceperi și deprinderi, pasiunea față de mașini etc. ;
- complicarea și împiedicarea mersului ei la școală, la serviciu, în grupuri de interese, în diferite cercuri, etc. ;
- stabilirea eronată a rolului consoartei;
- limitarea activității ei numai pentru menaj și numai pentru grija față de copii, în așa fel încât ea să fie “legată de casă” ; neaprecierea muncii la adevărata ei valoare;
- dependență financiară;
- interzicerea comunicării prin telefon;
- manifestarea geloziei absurde, învinuind-o de aventuri imaginare cu orice bărbat.

Amenințările

Deseori, femeile vorbesc despre amenințările bărbaților ca despre cele mai distrugătoare componente ale actului de violență. Amenințările apasă asupra psihologiei femeii, ținând-o într-o stare permanentă de frică , de anxietate și de așteptare la ceva groaznic. Amenințările , ca și înfricoșările, au ca scop dezorientarea femeii. Ea nu poate lipsi de acasă , deoarece crede că el o va găsi oricum/oriunde și o va omorî , iar dacă va primi ajutor de la cineva, atunci și acela va fi pus în pericol. Așadar ea continuă să-l asculte , iar el are și mai mare putere asupra ei .

Amenințările verbale:

“Dacă vei pleca , îl voi omorâ pe orice bărbat care se va uita la tine”;

“Dacă pleci ,eu voi lua copiii”;

“Dacă nu renunți la apărare, voi declara la poliție că practici escrocheria”;

“Dacă vei chema poliția, divorțez și nu mă vei mai vedea niciodată. Nici pe mine nici pe copii”;

“Nu-ți voi plăti un ban pentru întreținerea copiilor”;

“Dacă mă părăsești, îmi pun capăt zilelor”;

“Dacă vei face aceasta, te voi omorî sau te voi schilodi”;

Amenințările-acțiuni : traumatizarea animalelor domestice, distrugerea mobilei, spargerea veselei (pentru a-i demonstra ce se poate întâmpla cu ea);

Curse nebune cu automobilul, având-o alături și impunându-i să spună și să facă ceea ce dorește el.

Dependența economică

De regulă, agresorul profită de statutul economic pe care îl are femeia în societate pentru a-și menține aerul de superioritate . Deseori , când femeile vorbesc despre ceea ce le reține în cadrul acestei relații de violență, ele numesc două “capcane” : frica și starea economico-materială precară. Acestea sunt motivele cele mai frecvente care le determină să coabiteze cu soții despotici .**“Nu credeam că mă voi putea descurca singură” , “Mă temeam” , “Nu aveam de lucru” , “Nu aveam studii” , “Nu eram în stare singură, fără ajutor, să-mi cresc copiii” , “Eu puteam să trăiesc din indemnizația de stat, dar nu doream ca și copiii mei să sufere” .**

Faptul că femeile muncesc în casă gratuit, iar la serviciu pentru o leață derizorie, (în comparație cu cea a bărbaților) agravează situația , făcând ca rolul femeii în familie să fie calificat drept relativ secundar.

Munca bărbaților este considerată importantă, remunerată mai bine și în general de administrare și conducere, cea a femeii este plătită prost, deoarece, în principiu este legată de sfera serviciilor. Chiar dacă, ambii parteneri lucrează, doar venitul unuia dintre ei va fi substantial, datorită statutului social privilegiat în societate al bărbatului. Când bărbatul își pune partenera în situația să depindă financiar de el, influența lui asupra consoartei sporește considerabil.

Acțiunile lui:

- o îndepărtează de la muncă și nu-i permite să evolueze din punct de vedere profesional;
- o somează să refuze orice propunere de promovare la serviciu sau în alte acțiuni, care ar favoriza ascensiunea ei în carieră;
- nu-i permite să ia decizii alături de el cu privire la gestionarea bugetului familiei, controlează accesul ei la: mașină, telefon, bani, etc.;
- nu-i permite, să facă ceea ce dorește ea; nu-i dă bani pentru cheltuieli;

- îi impune să facă copii și/sau să fie "legată" de creșterea acestora;
- cicăleşte, repetându-i mereu că nu merită să dețină o funcție înaltă sau să aibă un post bine plătit;
- îi fură banii

Intimidările

Comportamentul lui înfricoșător, acțiunile, cuvintele, privirea încruntată, (menită să sperie omul) și toate acestea, periodic însoțite de bătăi, transformă violența într-o parte componentă "firească" a existenței de zi cu zi a femeii. Când agresorul face uz de gesturi înfricoșătoare, de expresii necenzurate sau o silește pe partenera, el își consolidează puterea asupra victimei, putere "stabilită" deja în timpul precedentelor acte de violență. Bătând femeia, bărbatul poate obține de la ea tot ceea ce dorește, mizând pe frica ei de violență. Unii din ei spun: "Ea știe că nu am de gând s-o lovesc", pe când ea, de fapt, ignoră acest lucru.

Acțiunile lui:

- aruncă priviri nevinovate, care ar însemna: "O să-ți pară rău de aceasta";
- trânteste ușile, aruncă lucrurile, lovește în pereți și în mobilă;
- se apropie de ea ca și cum ar dori să o agreseze;
- stă în calea ei sau deasupra, cu o înfățișare înfricoșătoare;
- strigă și urlă
- stă supărat, încât toți trebuie să umble în jurul lui în vârful degetelor;
- îi vorbește femeii drept în față, încet și răspicat, de parcă ar fi gata să-și iasă din sărite, dacă ea nu-i va îndeplini, imediat, toate dorințele;
- rănește sau chiar omoară animalele domestice;
- rupe sau strică lucrurile de care ea este atașată, un lucru pe care ori el i l-a făcut cadou, ori ea i l-a dăruit lui;
- își strânge pumnii;
- lovește cu pumnii în masă;
- amenință: "O să-ți sucesc gâtul", "Aș putea să-ți strivesc mutra pocită" etc.

Este adevărat ! Bărbații, ființe superioare?

Sistemele bazate pe privilegierea bărbaților, le asigură acestora *statutul, puterea și dreptul* de a lua decizii. În cadrul familiei această așa-zisă superioritate a bărbaților este aplicată pentru ținerea partenerii sub control, exprimându-se uneori prin manifestări violente. Astfel, persecutorul își arogă dreptul exclusiv de luare a deciziilor referitoare la problemele ce țin de gospodărie, precum și cel de a-și satisface, ca bărbat (ca mascul), absolut toate plăcerile trupești. El își îngăduie să trateze femeia ca pe o servitoare și să-i aplice pedepse în scopul menținerii supremației sale. Dacă bărbatului, în familie, îi este aruncată mănua, adică dacă este sfidat, atunci el este în stare să recurgă la violență, demonstrând prin comportarea sa agresivă că puterea și privilegiile sale, după cum crede el, sunt moștenite.

Ațiunile lui:

- tratează partenera ca pe o servitoare;
- pune pe umerii ei tot greul gospodăriei;menajul (curățenia,spălatul rufelor și al veselei),îngrijirea copilor,etc.;
- decide,după bunul său plac,care este rolul și locul său în familie;
- niciodată nu acceptă sugestiile și sfaturile.Pur și simplu hotărăște totul de unul singur(ce mașină să cumpere,cum să cheltuească banii,unde să locuiească) ;
- în orice discuție are ultimul cuvânt;
- își rezervă numai lui dreptul de a ieși învingător;
- pentru el averea familiei nu e decât:"casa mea","mașina mea","bani mei","televizorul meu","telefonul meu",etc;
- stabilește reguli draconice în casă:"Nimeni nu are voie să așeze în fotoliul meu","Nimeni nu are dreptul să schimbe canalul la televizor","Nici o discuție la telefon","Cina să fie servită exact la ora fixă";
- face pe deșteptul numai din considerentul că este bărbat;
- îi aproba soției plecarea la serviciu(sau îi interzice)deoarece,el este capul familiei;
- rostește des faze de tipul:"I-am permis soției mele.....".

Consecințele psihologice ale violenței asupra femeilor

- furie, resentimente și tendința de a "rezolva"conflictele prin violență; copiii care își văd mama tratată într-o manieră violentă, pot ajunge și ei violenți, atât în relațiile de familie cât și cu alții;
- nivel scăzut al respectului de sine și al încrederii în abilitățile proprii de a se descurca în diferite situații;
- frică față de străini și de situații care evoca trauma trăită și reactualizează trăirile traumatice;
- anestezie,"amortire"sau închidere emoțională, insomnie, coșmaruri, iritabilitate și irascibilitate crescută;
- sentimente de trădare a încrederii,neajutorare și vinovăție;

Femeia crede că violența se întâmplă din vina ei,simte că nu poate face nimic pentru a stopa violența,că nu îi poate oferi copilului protecție;sentimentul de neajutorare este susținut de percepția că mediul social este lipsit de protecție și siguranță împotriva violenței;sentimentul de stigmatizare: autodenigrarea și autoblamarea,care se află în legătură cu tendința mediului social de a minimaliza responsabilitatea agresorului,de a blama mama și copilul și de a ignora nevoia și dreptul lor de a li se asigura protecție împotriva violenței;

- păstrarea secretului și a sentimentelor de rușine;adesea familiile în care au loc diferite forme de violență sunt înconjurate de o"aură" de rușine și mister;
- dificultăți de concentrare a atenției și de memorare;performanțe slabe în muncă/rezultate școlare scăzute;
- pierderea sentimentului de încredere în oameni.

VIOLENȚA SEXUALĂ

Una dintre cele mai distrugătoare forme ale agresivității este violența sexuală exercitată asupra femeii. Majoritatea băieților și bărbaților formați în mediul nostru sunt agresivi sexual. Ei urmăresc să cucerească femeile ca pe niște obiecte menite să le satisfacă libidoul (apetitul sexual). Violența sexuală e sinonimă cu brutalizarea, dominarea și umilirea victimei.

Deseori femeile spun că, pe lângă maltratare, au fost supuse și unor forme anume de violență sexuală. Astfel, după atacul fizic asupra femeii, bărbatul insistă să facă sex fie în virtutea furiei, fie din dorința de a "drege lucrurile", fie din cauza sentimentului de vină, de rușine sau a iluziei că ea îi va ierta cruzimea. Victima, de obicei, se supune de frică față de următoarea criză de violență concepând actul sexual drept continuarea brutalității agresorului. Ea se supune amenințărilor și din motivul că simte durere fizică și are nevoie de mângâiere sau alinare. Ulterior, însă, va simți o senzație de degradare, umilință și neputință.

Acțiunile lui:

- a forțea fizic să participe la relații sexuale împotriva voinței ei;
 - o silește, prin intermediul amenințărilor și a altor forme de constrângere, să accepte relații sexuale nedorite;
 - o umilește, transformând-o într-un "obiect", o învinuiește permanent că îl înșeala cu alți bărbați, o înjosește, numind-o "stricată", "târfă", etc.;
- practică masochismul (perversiunea sexuală caracterizată prin apariția orgasmului numai în urma producerii unei dureri fizice partenerei).

VIOLUL ȘI ATACUL SEXUAL

Ce este violul?

Violul este o faptă reprobabilă comisă de un bărbat (sau de câțiva bărbați) care constrânge prin forță fizică o femeie să aibă cu el relații sexuale. Există cazuri când necinstirea victimei este însoțită de cel puțin una din următoarele împrejurări:

- utilizarea armelor reci sau de foc;
- provocarea leziunilor grave;
- implicarea câtorva atacuri.

Drept infracțiune este calificată și practicarea perversiunii, adică a anomaliilor sexuale, față de victimă (pătrunderea falusului în rect, sex oral etc.). Această definiție a violului este valabilă și în situația când victima suferă de arieație (înapoierea mintală).

Violul poate avea loc și în familie, atunci când actul sexual se produce cu aplicarea forței, împotriva voinței soției, precum și de către o persoană cunoscută (vecin, prieten al familiei, coleg de serviciu, rudă, admirator, șef, unchi). În asemenea cazuri, victima cunoscându-l pe atacator, nu interpretează acțiunea ca viol sau atac sexual, necrezând că cel în care are încredere poate să o siluiască.

Reacții și consecințe în urma violului sau abuzului sexual

Factorii psihologici principali ai dinamicii atacului, în scopul violării, sunt agresiunea și ostilitatea. Scopurile primare ale atacului sunt : controlul asupra victimei, ofensarea și umilirea acesteia. Agresorul capătă putere asupra victimei. Pentru a o dezarma și a-i paraliza orice act de voință sau autoapărare , el poate recurge la amenințări verbale , la arme, forță fizică. Victima se abstractizează, devenind obiect al ostilităților.

Oricine poate fi violator. Violul presupune un comportament brutal și infractorul alege anume acest comportament pentru a se debarasa de neputință sa, de dificultățile sale. Alegând actul sexual ca modalitate de soluționare a problemelor sale nelegate de sfera sentimentelor, violatorul nu ezită să facă noi și noi victime.

Multe fete și femei care au trăit experiența unui abuz sau viol se gândesc că ele ar fi singurele cărora li s-a întâmplat așa ceva. Ele ajung la concluzia că a fost greșeala lor pentru că au avut un comportament inadecvat sau îmbrăcăminte provocatoare. Astfel, le este rușine și se simt vinovate . Această atitudine autoculpabilizantă este rezultatul educației tradiționale, conform căreia o femeie cumsecade niciodată nu ajung în astfel de situații.

Fetele și femeile sunt violate sau supuse agresiunii sexuale indiferent de vârsta, îmbrăcăminte sau comportament. Nu contează dacă ești timidă sau dezghețată, grasă sau slabă, distanta sau provocatoare. Agresiunea sexuală i se poate întâmpla oricui, indiferent dacă ești bebeluș sau femeie de 80 ani.

Reacțiile lor pot fi diferite: unele devin triste și închise, nu se mai pot bucura de nimic și nu vor să se mai întâlnească cu oamenii. Au impresia că ceilalți o să-și dea seama prin ce au trecut ele. Alte femei vor să uite această experiență, să nu se mai gândească la ea . Altele se îngroapă în muncă sau studii. Sunt femei care pot fi dezgustate de ele însele și se gândesc că sunt oameni răi. De multe ori femeile abuzate vor evita contactul cu bărbații. Altele vor crede ca sunt dorite de bărbați numai dacă au relații sexuale cu ei. Din această cauză se implică în tot felul de relații și sunt considerate sau se consideră prostituate. Sunt alte femei care vor să se răzbune pentru ce au trăit acceptând bani pentru relația sexuală. Fetele care au fost supuse la abuz sexual ani în șir își pot urî corpul atât de mult, încât să-și provoace răni cu foarfeca, cuțitul, țigara aprinsă, etc. Se pot implica în comportări alimentare excesive: înfometare, episoade bulimice, supraalimentație.

Fetele și femeile care au supraviețuit unui abuz sexual de multe ori suferă de atacuri de panică, tulburări de somn, dureri de abdomen sau de cap. Nu se pot concentra bine și de multe ori sunt obosite. De multe ori au îndoieli ca modul lor de percepție este corect. Dacă ai senzația că nu ai dorit un contact sexual, simți rușine sau ai impresia ca ai fost obligată. Toate acestea sunt semne ca ceva nu este în ordine în jurul evenimentului respectiv

Victima nu este inițiatoarea atacului. La fel ca și în cazul agresorului, oricine poate deveni victimă. Există dovezi ca cel ce a suportat agresiunea este programat din timp pentru următorul atac. Victima, traumatizată o dată prin infracțiune, poate să nu mai revină niciodată la starea funcțională pretraumată.

Victima violată se simte, efectiv, fără demnitate umană. Temporar, ea își pierde autocontrolul. Viața sa este amenințată de un pericol serios, deoarece violul este o experiență traumatizantă, ce perturba cursul unei vieți normale. Nefiind capabilă să se descurce cu urmările siluirii, victima își pierde simțul realității pentru săptămâni sau chiar pentru luni întregi.

Odata cu trecerea timpului, aceste reacții se pot schimba și manifesta cu intensitate diferită. O traumă emoțională trăită nu este legată numai de cât de tipul atacului. Reacția se poate manifesta mai acut la victimele care au suportat alte traume cu un caracter sexual. Fiecare victimă reacționează la violența sexuală în felul său, dar există câteva reacții caracteristice, comune pentru majoritatea celor pățiți.

Violul influențează relațiile din familie, relațiile cu prietenii și relațiile cu soțul/partenerul. Problemele relațiilor reciproce, existente până la atac se pot acutiza. Restabilirea relațiilor normale cu victima poate fi dificilă din cauza incapacității victime de a se adapta sentimentelor anterioare.

În cazul de viol pentru a nu se șterge urmele, victima:

- nu trebuie să-și schimbe hainele;
- nu trebuie să meargă la WC;
- nu trebuie să facă duș sau baie;
- nu trebuie să-și clătească gâtul, să bea ceva;
- trebuie să-și ia cu sine la spital lenjerie de schimb;
- trebuie să solicite examinarea medico-legală în termen de 24 ore.

Cum trebuie să ne apărăm împotriva agresorului?

Pentru organizarea autoapărării:

- femeia are dreptul de a se opune atacului;
- femeia este capabilă, fizic și mintal, să ia măsuri de precauție;
- femeia are dreptul să spună "nu" fără să argumenteze;
- femeia are dreptul să-și pună pe primul plan propriile dorințe și să aibă încredere în propriile sentimente.

CAP.9. POSIBILE VICTIME ALE VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Victima poate fi orice persoană asupra căreia, prin violență, se manifestă **abuz fizic** (bătăi, loviri, tăieturi, arsuri, asfixiere, pedepse crude și inumane), **abuz emoțional** (jigniri, amenințări verbale, desconsiderare, respingere, terorizare) și **abuz sexual** (viol, inclusiv între soți, parteneri sau prieteni -întreținerea de raporturi sexuale prin constrângere sau profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința).

Evoluția violenței în familie

Relațiile dintre agresor și victimă sunt bazate pe terorizare, constrângere, siluire și aplicarea brutală a forței.

Cu puține excepții, un soț despot consideră ca el, ca bărbat, are anumite drepturi asupra femeii, iar acestea sunt niște drepturi de supremație (dominare, întâietate), de control al acțiunilor, gândurilor și sentimentelor partenerei, inclusiv, dreptul de a se crede Centrul Universului. Pentru consolidarea și menținerea poziției sale, agresorul recurge la diferite mijloace, dar în primul rând la violență.

Mulți bărbați care își bat soțiile provin din familii unde domină violența și au fost educați în spiritul unei astfel de atitudini față de femeie. La rândul lor, multe victime au crescut în condiții similare și cred că violența față de femeie este ceva absolut firesc.

Deseori bărbații își bat soțiile pentru a-și descărca furia. Când rostesc fraze de tipul: "Și atunci m-am înfuriat", de multe ori aceasta înseamnă că ei au recurs la acțiuni jignitoare împotriva partenerei de viață, înhățând-o sau lovind-o, adresându-i cuvinte necuviincioase sau amenințând-o. Asemenea expresii ca: "Mi-am ieșit din fire, mi-a sărit țandăra, m'a scos din sărite" sunt dovezi elocvente că acești bărbați minimalizează până la maximum gravitatea comportamentului lor, ba chiar o neagă. Totodată, transpare și tendința lor de a-și pedepsi partenera. Un bărbat care afirmă că nu el este de vină, ci furia necontrolată, nu este responsabil de faptele sale. Prin urmare, un asemenea individ nu va fi în stare să se schimbe nicicând.

Cercul închis al puterii și controlului, este un model conceptual dintre violență fizică și tactica aleasă de agresor pentru a-și menține dominația.

CAP.10. CAUZELE VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Violența psihologică ca și celelalte tipuri de violențe nu este determinată de o singură cauză, ci reprezintă un efect de interacțiune între o serie întreagă de factori.

Social- înrădăcinarea tradiției potrivit căreia «bărbatul este capul familiei» și el decide toate problemele legate de aceasta, la care se adaugă obiceiul educării copilului prin bătaie,

Economic- situarea a mai mult de jumătate din familii sub pragul minim de sărăcie duce la amplificarea stress-ului cotidian. Nu trebuie uitat că violența domestică se manifestă la fel de des și în familiile cu un nivel ridicat de educație și bunăstare.

Politic-legislativ – considerarea familiei și a spațiului sau de viață ca fiind tabu, de «neviolat» chiar și pentru organele legii și inexistența, până în 2000, a unor prevederi legale legate de violența domestică în Codul Penal.

Individual – personalitatea, temperamentul și caracterul indivizilor, sunt factori psihologici ai violenței în familie. De regulă, în condițiile existentei unei personalități dezechilibrate, cel puternic își descarcă agresivitatea asupra celui slab, părinții asupra copiilor, tinerii asupra vârstnicilor. Gelozia rămâne o cauză principală a violenței în familie.

La acest ansamblu de cauze se mai adaugă:

- deficiențe ale sistemului educațional;
- criza de autoritate în familie și școală;
- existența unor medii de subcultură violentă.

—

— **Referitor la cauze, opinia publică consideră următoarele situații ca fiind generatoare de violență domestică:**

- nivelul de trai scăzut,
- toleranța femeii față de violență,
- lipsă de cultură,
- tradiția care favorizează poziția bărbatului,
- prezența copiilor în familie,
- dependența materială a soției de soț,
- alcoolul,
- violența domestică în copilărie și comportament violent la vârsta adultă.

CAP.11. FACTORI DE RISC ȘI DE PROTECȚIE ÎN VIOLENȚĂ

Oamenii de știință au identificat parte dintre factorii care pot scădea sau favoriza violența. Asupra lor se poate acționa în diferite stadii ale vieții. Enumerăm spre exemplificare acești factori :

Factorii de protecție – rețea puternică de suport social , trecut fără agresiuni în familia de origine, resurse disponibile (financiare, educaționale, sănătate, resurse psihologice),sprijin comunitar, mecanisme de adaptare la stres, capacitate crescută de rezolvare a problemelor în special în situații imprevizibile, coeziune familială crescută , inteligența (la copii), modele alternative non -violente văzute sau învățate de la persoane reprezentative în viața copilului .

Factorii de risc- statut educațional scăzut, venituri reduse, status ocupațional scăzut sau fără ocupație, stimă de sine slabă, istoric personal încărcat de abuz, martori la violența în familia de origine, unele norme religioase.

Alți factori de risc :

- consumul de alcool;
- șomajul, consumul de alcool și drogurile sunt asociate unui risc crescut pentru abuz fizic, sexual, și emoțional ;
- bolile neuropsihice ;
- creșterea într-un mediu viciat de violență;
- sărăcia ;
- bărbații violenți fizic tind să comită și abuzuri sexuale și sunt violenți și cu copiii lor.

CAP.12. CONSECINȚELE VIOLENȚEI ÎN FAMILIE:

Asupra femeii:

- izolare de societate
- deprimare, neliniște, neîncredere;
- consum abuziv de alcool, drogare, etc.;
- absența de la serviciu;
- productivitate scăzută;
- probleme de ordin emoțional și psihic;
- lipsa de respect față de propria persoană;
- imposibilitatea de a se autoafirma;
- maladii (traume fizice și psihice);
- moarte.

Asupra copiilor:

- retardare (întârziere în ceea ce privește dezvoltarea intelectuală);
- probleme de ordin emoțional, psihic;

Asupra societății:

- escaladarea criminalității;
- cheltuieli inutile în diverse domenii (păstrarea ordinii publice, jurisdicție, medicină și avocatură);
- cheltuieli excesive pentru penitenciare;
- irosirea timpului de lucru, sporirea cheltuielilor pentru asigurări;
 - încetățenirea ideii retrograde despre așa-zisa superioritate a bărbatului;
 - perpetuarea violenței din generație în generație;
 - deprecierea valorilor general-umane
 - familii destrămate, divorțuri numeroase.

O altă consecință a violenței în familie este dezvoltarea *Sindromului STOCKHOLM*. Acest tip de sindrom îl dezvoltă femeile victime ale violenței domestice care au fost amenințate cu moartea și terorizate prin forță fizică și brutalitate.

Presupune dezvoltarea unui atașament paradoxal emoțional într-o relație de interdependență între captiv și capturator (victimă-abuzator); apare când cineva îți amenință viața, deliberat, și nu te ucide.

- Sentimentul de ușurare rezultat din retragerea amenințării cu moartea generează intense sentimente de recunoștință și frică, ce combinate, fac victima să șovăie în exprimarea sentimentelor negative de ură. "Nevoia victimei de a supraviețui este mai puternică decât impulsul de a-l urâ pe cel care-i face rău." (Strentz, 1980).
Victima tinde să-l vadă pe agresor ca pe un salvator. E necesară îndeplinirea a patru condiții specifice pentru ca sindromul să se producă:

1. o persoană care amenință cu moartea este percepută ca AVÂND POSIBILITATEA SĂ COMITĂ omorul;
2. victima nu poate scăpa sau VIAȚA EI DEPINDE de persoana amenințătoare;
3. victima este IZOLATĂ, astfel că singura ei perspectivă este aceea a agresatului perceput ca manifestând UN GRAD DE BUNĂTATE față de agresor;
4. de către victima-alternanța "tratament bun-tratament rău!"

CAP.13. SEMNE DE IDENTIFICARE ALE VICTIMELOR VIOLENȚEI

Putem identifica o victima a violenței atunci când persoana respectivă se găsește de regulă în unul din următoarele cazuri:

- femeie violată
- copil abuzat sexual/adolescent bătut.
- femeie cu tumefacții la ochi din cauza bătăii.
- femeie cu tăieturi de cuțit pe gât și pe braț.
- femeie arsă cu țigara.
- femeie cu multiple hematoame pe corp.
- adolescentă frecvent pedepsită de tatăl său, adolescentă desfigurată.
- tânără frecvent amenințată cu părăsirea de către soțul său.
- persoană violentă, nemulțumită de partener/parteneră.
- persoană cu amenzi pentru scandaluri in antecedente.
- persoană traumatizată ca urmare a crizelor de gelozie ale partenerului.

Identificarea unui caz de violență în familie se poate face și plecând de la efectele cunoscute ale agresiunii. Ridică suspiciuni, în special : depresiile, tulburările de comportament, anxietatea, tulburările de alimentație (bulimie, anorexie), tentativa de suicid, consumul de droguri, abuzul de medicamente, afecțiunile ginecologice inflamatorii, sarcina nedorită (in special la adolescente), tulburări de sarcină, nașterea prematură ,etc.

CAP.14. MĂRTURISIRI ALE VICTIMELOR

Doamna S.M. care locuiește în mediul rural, este în vârstă de 59 de ani.

Printre lacrimi și suspine și-a început povestea : “ O viață întregă l-am slugărit, am făcut patru copii și i-am crescut cum am știut eu mai bine, pentru că el a fost șofer de meserie și mai mult a fost plecat decât pe acasă. Când venea îl așteptam cu mâncare caldă și haine curate, dar el nu venea bine, că și pleca cu prietenii la un pahar de băutură. Se întorcea târziu cu chef de scandal; spărgea tot prin casă, vase, mobilă și toate lucrurile ce-i ieșeau în cale. Copiii erau speriați și se ascundeau care pe unde apuca. Așa am trăit o viață întregă, crescând copii, având grijă de gospodărie, iar când se întorcea primeam drept răsplată pumni și picioare pe unde apuca și vorbe grele.

Acum este și mai rău.Trei dintre copii s-au căsătorit.Am rămas în casă numai cu cel mic,iar soțul s-a pensionat.

Este acasă toată ziua și s-a împrietenit foarte tare cu paharul,toată ziua e beat. Și-a găsit și o vecină cu care bea cot la cot.El mă acuză pe mine că umblu din bărbat, în bărbat iar el toată ziua îi la vecina asta.Nici nu-l mai aștept să vină acasă,peu ce atunci când se întoarce mă ia la pumni și la picioare.A început să mă amenințe cu moartea,mi-a spus că eu de mâna lui o să mor.Doarme cu securea lângă el.Ca urmare a bătăilor primite am acasă o colecție de certificate medico-legale.Acum simt că nu mai pot trăi cu frica în spate. Chiar și copilul m-a rugat să fac ceva că s-a săturat și el. Aș vrea să mă ajutați.”

Doamna S.M avea fața și corpul plin de vânătăi de la ultima bătaie.După ce i-am ascultat povestea, am început să discutăm și s-a liniștit puțin.A reușit să-și revină din starea de panică.

Am stabilit împreună cu doamna S.M care sunt prioritățile ei în acel moment.Doamna S.M s-a hotărât să divorțeze.

Marea problemă cu care se confruntă femeile victime ale violenței este lipsa alternativei în sensul că nu au unde să se mute împreună cu copiii până la soluționarea juridică a situației. În al doilea rând este problema dependenței financiare a femeii casnice față de soț. Deși am încercat o mediere între victimă și soț, acesta a refuzat să participe considerând că nu are nici o vină la situația creată, singura vinovată este soția care este “rea de gură”.

Pe perioada de intervenție, doamnei S.M i-am oferit asistență juridică,socială și din păcate nu i-am putut oferi ADĂPOST.

Acum doamna S.M este divorțată,locuiește împreună cu fiul ei mai mic,în aceeași curte cu fostul soț, fapt care o expune încă atacurilor violente ale domnului S.E.

P.B. , 37 de ani , șomeră cu un copil în vârstă de 14 ani.

Discuție purtată la Asociația AFI-Profamilia :

“ Mi-e foarte greu să vorbesc despre problemele mele . Nu este ușor. Ce să vă spun? Am ajuns la această vârstă și trebuie să suport multe de la soțul meu. Avem multe conflicte. Îmi spune că nu aduc nici un ban în casă, că nu fac nimic pentru el. Consumă foarte mult alcool . Mă umilește, se comportă de parcă aș fi un obiect ; mă poreclește îmi spune cățea ; îmi calcă demnitatea în picioare ; îmi interzice să am prieteni , îmi urmărește apelurile telefonice de fiecare dată întrebându-mă : “Cine te-a sunat ?” .

Mă amenință că oricum nu pot pleca de acasă și dacă aș pleca zice el mă va găsi și mă va omorâ : “Dacă pleci te omor “ , “Dacă vei pleca te voi găsi și în gaură de șarpe “.

Întotdeauna când avem o discuție ,dar ce discuție, nici nu pot numi discuție ; vorbe în vânt- sunt vorbele mele pentru el . Dacă lui nu-i convine ceva , dar de fapt lui nu-i convine absolut nimic ; el atât știe când vine acasă de la servicii : să fie mâncarea făcută , să fie cald, nimic nu-l interesează ; “Doar nu ai servicii !” spune el , “Ce faci toată ziua ?” . Cel mai mult mă doare că nu vede sau nu vrea să vadă cât de mult muncesc și eu , pentru că nu este ușor să ți o gospodărie cu multe animale și sunt și treburile casei . Toată treaba o fac eu . El îmi spune că îi ajunge serviciul .

Nici dacă îl rog nu face nimic. Nici pentru fiica noastră. Mă simt umilită, ștearsă; Trebuie să vorbesc frumos pentru că sunt dependentă economic de el și să mă comport așa cum vrea el . În caz contrar îmi trânteste ușa, strigă sau chiar urlă ca un nebun și lovește cu pumnii în masă. Refugiul îl găsește la bar cu prieteni lui, băutori ca și el (bărbați fără responsabilități, aș spune eu).

Mai rău mă doare faptul că fata noastră este prezentă la toate scandalurile noastre și mă gândesc că o distrugem și pe ea , și nu vreau să mai sufere . Mi-e milă de ea dar ce să fac ? Să vă spun , mi-e și rușine.

Ultimul scandal a început dintr-o conversație, soțul meu a întreat-o pe fiica noastră : “Nu vrei un frățior ?” , iar ea a spus : “Nu, de ce să sufere și el ca și mine ?” . În momentul acela a primit o palmă ; am simțit că îmi fuge pământul de sub picioare, când a lovit-o. Eram confuză sau nici eu nu mai știu, atât îmi amintesc că am sărit la el. Atunci s-a înfuriat și mai rău că de ce am sărit la el . M-a lovit. Era ceva de nedescris , ca în filme și atunci mi-am dat seama în ce pericol suntem.Eu ca eu , dar fiica mea ? Deja asta nu o mai suportam. Relația noastră a fost liniștită doi ani, după care au început violențele verbale și acum chiar începe să ne lovească .

Până unde poate să meargă omul acesta ? Vreau să divorțez ,nu mai rezist .”

Doamn P.B. s-a hotărât să ne ceară sprijinul după ce fiica sa i-a spus : “Mami te rog să faci ceva pentru a pune capăt situației !” Atunci P.B. A realizat cât de traumatizată era fiica sa . În urma discuției cu doamna P.B. am stabilit nevoile ei , pe perioada intervenției , oferindu-i consiliere juridică și consiliere psihologică atât pentru ea cât și pentru fiica sa.

CAP.15. MITURI

„Femeile provoacă violența și o merită!” GREȘIT! Violența nu este o cale de rezolvare a problemelor. Bărbații nu au nici un drept să abuzeze în nici un fel de o femeie, indiferent de „provocare”! NIMENI NU MERITĂ SĂ-ȚI FIE FRICĂ LA EL ÎN CASĂ!!!

– „Nu este violență, ci doar o ciondăneală!” GREȘIT! Există o diferență clară între ceartă și violență: în timp ce în ceartă nivelul puterii este aproximativ egal, când intervine violența raporturile de forță și putere nu sunt la fel, unul având categoric mai multă putere decât celălalt.

– „Violența se întâmplă numai în familiile sărace sau cu nivel scăzut de educație.” GREȘIT! Frecvența și gravitatea violenței nu depind nici de nivelul de educație, nici de starea materială, ea apare la nivelul tuturor straturilor sociale.

– „Violența domestică este o problemă privată, nimeni nu ar trebui să se amestece!” GREȘIT! Extinderea acestui fenomen și complexitatea consecințelor asupra victimelor, copiilor, familiei și societății, în general, fac din această „boală socială” o problemă a noastră, a tuturor!

– „De fapt, femeilor le place să trăiască așa, altfel ar pleca!” GREȘIT! Este ușor să judeci pe alții, dar sunt multe obstacole datorită cărora unele femei nu-și părăsesc partenerul: lipsa mijloacelor financiare pentru a-și întreține copiii, frica, mentalitatea (treptat, abuzatorul o face să creadă că nu se poate descurca fără el), **lipsa unui adăpost ulterior**, teama de judecata celorlalți etc.

– „Bărbații violenți sunt așa pentru că au fost abuzați/maltratați în copilărie sau provin din familii violente.” GREȘIT!

Deși mulți dintre bărbați au suferit abuzuri în copilărie, nu toți, devenind adulți, repetă abuzul în relațiile lor.

– „Bărbații violenți sunt bolnavi psihic.” GREȘIT!

Studiile spun că un procent redus dintre abuzatori suferă de astfel de boli.

– „Bărbații abuzează femeile pentru că nu cunosc alt mod de a-și exprima sentimentele.” GREȘIT! Realitatea infirmă această idee, printre altele chiar prin comportamentul abuzatorului din așa-zisa „fază de miere” care urmează după violență: bărbatul pare că regretă, cere iertare, promite că nu va mai repeta.

– „Alcoolul este cauza violenței domestice.” GREȘIT! Deși este un puternic factor favorizant, în jumătate din cazuri, abuzatorul nu se afla în stare de ebrietate.

– „Violența se va opri odată și-odată!” GREȘIT! Studiile arată că, odată început, ciclul violenței are șanse minime să se oprească, fapt relevat și de vorba din popor: „cine dă o palmă, o dă și pe-a doua!”.

NU TE ZIDI ÎN TĂCERE! SPUNE NU VIOLENȚEI !

CAP.16. SERVICII CARE EXISTĂ ÎN INTERVENȚIE ȘI PREVENȚIE

- Poliția. Poliția Comunitară. Jandarmeria Română.
- Instituțiile/Serviciile de Medicină Legală
- Furnizorii de servicii de sănătate
- Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului.Serviciul Public de Asistență Social
- Direcția de Muncă și Protecție Socială
- Parchet.Instanțe
- O.N.G-uri
- Biserica

CAP. 17. TEHNICI DE INTERVENȚIE. MOD DE LUCRU

O abordare eficientă trebuie să ia în considerare următoarele obiective:

- a) asigurarea protecției victimei (securitatea fizică și psihică);
- b) responsabilizarea agresorului pentru violență
- c) scăderea toleranței la violența domestică (pentru comunitate și profesioniști).

Procedurile actuale nu iau în considerare specificitatea în violență domestică, mai ales:

- a) dificultatea victimei de a menține plângerea/dosarul pe rol;
- b) caracterul repetitiv și sistematic al violențelor din partea agresorului.

Strategii de lucru în cazurile de violență

Strategia aplicabilă în abordarea situației de violență domestică urmează următorii pași și implică activ clientul în propria capacitate:

a) INTERVIEWAREA – începe cu întrebări generale și treptat se focalizează spre întrebări particulare referitor la violența în familie. Poate urma un standard de interviu semi-structurat, permițând victimei și descărcarea emoțională.

b) EVALUAREA GRADULUI DE PERICOL/RISC – este importantă în identificarea pașilor de intervenție: acțiune în criză sau pe termen lung; limpește controversa referitor la existența violenței.

c) RESPONSABILITATEA – la raportarea victimei. Este importantă atitudinea față de mărturisirea victimei. Elemente pozitive în abordarea victimei: "povestea sa să fie crezută", victima nu este vinovată pentru comportamentele abuzive, confidențialitatea asupra informațiilor date.

d) PLANUL DE SIGURANȚĂ – la baza elaborării planului de siguranță stă identificarea resurselor clientei (materiale, sociale, psihologice, legale, etc.) și ale comunității (servicii de asistare, suport, grupuri, **ADĂPOST**, servicii sociale, telefoane de urgență). Se stabilește, conform riscului, dacă situația necesită intervenție de urgență și protecție (**ADĂPOST**, ordin de restricție, consiliere de urgență, etc.) sau intervenție pe termen mediu și lung.

e) MONITORIZAREA – este necesară coordonarea serviciilor de suport a victimei. Are ca scop revizuirea planului de intervenție și monitorizarea rezultatelor. Motivul principal este dificultatea de ieșire dintr-o situație de violență cu cauzalitate multiplă.

f) DOCUMENTAREA – etapă necesară datorită riscului crescut de omucidere sau suicid, în jurii fizice. Documentarea pericolozității și pașilor de urmat reduce riscul, protejează victima, asigură securitatea sa. Victima este adesea izolată și lipsită de suport exterior. O documentare profesionistă furnizează validitatea asupra informațiilor și credit pentru victimă.

Circuitul inter-instituțional al victimei.

Victima violenței în familie se poate adresa următoarelor instituții:

- 1) POLIȚIEI – pentru a depune o plângere;
- 2) UNITĂȚII de PRIMIRI URGENȚE din cadrul Spitalului/Medicului de familie- pentru a obține îngrijiri medicale;
- 3) INSTITUTULUI/SERVICIULUI/LABORATORULUI DE MEDICINĂ LEGALĂ – pentru a obține un certificat medico-legal;
- 4) DIRECȚIEI GENERALE de ASISTENȚĂ SOCIALĂ și PROTECȚIA COPILULUI – pentru a beneficia de servicii sociale complexe, mai ales în cazul în care sunt implicați și copiii victimei;
- 5) CENTRULUI DE VIolenȚĂ în FAMILIE (**ADĂPOST** sau centru de recuperare pentru victimele violenței în familie) pentru a beneficia de găzduire temporară, asistență socială, consiliere psihologică și juridică, reinsertie socială și profesională, informare, îndrumare către alte instituții;
- 6) Unui **ONG** -care oferă servicii sociale specializate pentru victimele violenței în familie;
- 7) DIRECȚIEI DE MUNCĂ și PROTECȚIE SOCIALĂ (Compartimentului Combaterea Violenței în Familie)- pentru a obține informare, consiliere și îndrumare către instituțiile competente.

CAP.18. PREVENIREA VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Nimeni nu merită să fie tratat prin violență; oamenii au dreptul la securitate fizică și psihică;consecințele și responsabilitatea unui act aparțin celui care îl comite; nu sunt circumstanțe atenuante pentru violențele care se repetă sistematic cu intenția de control, cu costuri umane devastatoare; având toleranță Zero la violență.

Când ne referim la prevenire, în funcție de grupul căruia o adresăm, aceasta poate fi de trei tipuri: *primară, secundară și terțiară*.

PREVENIREA PRIMARĂ se referă la acțiunile, programele, campaniile adresate unor populații mai mari (țară,județ,oraș), în vederea sensibilizării acestora și reducerea toleranței la violență. Spre exemplu, campaniile prin afișaje stradale, expuneri de materiale și imagini în mijloacele de transport în comun, campanii televizate sau audio, campanii în ziare, reviste în special în forma vizuală.

PREVENIREA SECUNDARĂ se adresează grupurilor **cu risc** crescut de a manifesta un anumit comportament sau grupurilor cu risc de victimizare. Grupurile de risc selectate pot fi: copiii și adolescenții care trăiesc în familii cu violența, femeile fără loc de muncă sau venituri reduse și dependente de cineva, șomerii, copiii cu risc de abandon școlar, cu absentism din cauze familiale mamele singure etc.

PREVENIREA TERȚIARĂ se referă la acțiunile asupra grupurilor **afectate** deja de violența domestică. Aici intră: victimele femeii, agresorii/abuzatorii familiali, copiii abuzați. Prevenirea terțiară nu este prevenirea unor comportamente care au riscul de a se produce pentru prima dată, ci prevenirea recidivelor, sancționarea și/sau recuperarea agresorilor, securitatea victimelor,recuperarea sau tratarea efectelor și consecințelor. Obiectivele prevenirii trebuie să țintească un *termen lung*.

Modalități de prevenire:

- informare, consiliere (psihologică, juridică, socială);
- suport social;
- crearea și menținerea unor surse de informare (la nivelul **ONG**-urilor,centrelor de informare a cetățenilor,materiale prin Internet, pliante, cărți și broșuri,etc.);
- influențarea politicilor publice;
- conștientizarea populației prin campanii de informare și sensibilizare;
- referirile între instituții,cu adresare către serviciile locale existente;
- întărirea colaborării comunitare pentru protejarea femeii victime de abuzuri ulterioare.

CAP.19. STRATEGII DE SUPRAVIEȚUIRE A VICTIMEI

- atentă să satisfacă toate dorințele agresorului
- cunoaște mai multe lucruri despre el decât poate spune despre sine ;
- dezvoltă caracteristici psihice de pasivitate , renunțare, docilitate, dependență , lipsa inițiativei, incapacitatea de a acționa, de decizie și gândire ;
- negarea , minimizare a abuzurilor ;
- atașament față de agresor, însoțit de FRICĂ :
- teama de a interfera /contacta autoritățile ;
- adoptă perspectiva agresorului.

– CAP.20. RECOMANDĂRI PENTRU VICTIMELE VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

-
- Specialiștii care intervin în cazurile de violență în familie vor recomanda victimelor violenței în familie să:
 - pregătească într-un loc ușor accesibil documentele importante ale sale și ale copiilor (certIFICATE de naștere, cărți de sănătate, informații medicale, rețete, etc.) o geantă cu lucruri strict necesare, o sumă oarecare de bani, de care se va folosi în eventualitatea în care trebuie să plece imediat de acasă, pentru a-și salva viața.
 - stabilească din timp pe cine poate chema din vecini în ajutor, unde să se ducă și ce să facă exact dacă situația scapă de sub control. Etapele exacte pot fi discutate în detaliu cu consilierul dacă acesta este prezent în timpul evaluării inițiale sau al întâlnirilor următoare.
 - elaboreze un plan de securitate care să includă schimbarea/adăugarea de încuietori la uși/ferestre, informarea prietenilor, rudelor, școlilor, colegilor de serviciu, proprietarilor și vecinilor cu privire la situație
 - adauge pe formare rapidă numerele de telefon care trebuie utilizate în caz de urgență, inclusiv 112, al consilierului specializat în domeniul violenței în familie, **al adăpostului** și să le prezinte și copiilor sau celorlalți membri ai familiei care pot deveni victime
 - refuze întâlnirile cu partea adversă, în ciuda rugămintelor și promisiunilor de a rezolva problemele, de a returna obiecte sau îndeplini promisiuni, întrucât asemenea invitații pot constitui adesea capcane pentru noi acte de violență și pot mări riscul pentru victimă.
 - țină un jurnal scris al tuturor contactelor, hărțuirilor sau abuzurilor, inclusiv datele și orele incidentelor și eventualii martori, pentru eventualitatea întocmirii unui raport de către poliție.
 - să păstreze și să înregistreze casetele robotului telefonic, listele cu numerele de telefon formate și telefoanele date pentru a le anexa unei plângeri adresate poliției

Recomandări pentru victimele violenței în familie privind pașii de urmat în cazul în care au suferit o agresiune fizică sau sexuală:

1. Victimele violenței în familie ce au suferit o agresiune fizică trebuie să știe că:

Daca au fost victime ale unei agresiuni fizice, atunci trebuie mai întâi să meargă la spital pentru a-și îngriji de urgență starea de sănătate, probabil alterată de bătaia primită. După aceasta să solicite consultul medico-legal, în caz contrar își pot pune în pericol viața, vătămrile suferite putând evolua neașteptat și rapid, uneori grav.

Consultul medico-legal se face întotdeauna retroactiv și este valabil legal astfel încât victima nu trebuie să fie în cursă cu medicina legală, ci cu propria stare de sănătate.

Să nu uite să ceară din spital acte medicale care să dovedească că a fost examinat/ă (pe foi cu antet original, datate, cu ștampila instituției și parafa medicului), precum și rezultatele de la orice alt tip de investigație (radiografie, ecografie, etc.), în cazul în care a fost supus/ă la astfel de examinări. Dacă trebuie să se interneze, să dea curs recomandării medicilor și sub nicio formă să nu plece din spital împotriva indicației medicale (își risca viața, numeroase lovituri putându-se complica ulterior). După ieșirea din spital poate să își caute dreptatea, și nu înainte!

a. Poate cere ea însuși/el însuși o consultație medico-legală de constatare a vătămirilor corporale sub forma unui certificat medico-legal.

- Se duce la cea mai apropiată instituție medico-legală (institut, serviciu, cabinet medico-legal) pentru a solicita o examinare medico-legală de constatare a leziunilor pe care le-a suferit. Are timp 30 zile sau până când leziunile au dispărut de pe corpul său. Va primi contra cost un certificat medico-legal în termen de 7 zile.
- În continuare trebuie să se gândească bine ce vrea să facă: doar să îl sperie pe agresor, vrea să divorțeze, vrea să îl reclame la poliție sau vrea doar să dețină o dovadă și apoi să decidă ce dorește să facă mai departe? Dacă dorește să meargă mai departe, trebuie să de ducă la secția de poliție pe raza căreia s-a întâmplat evenimentul și declară ce a pățit. Se va deschide un dosar de urmărire penală și se angrenează sistemul juridic.
- Dacă din anumite motive (nehotărâre, boală) nu a putut să se prezinte spre a fi examinat/consultat medico-legal sau între timp, deși nu au trecut 30 zile, leziunile de pe corpul său au dispărut, trebuie să se ducă în mod obligatoriu la poliție și să anunțe ce a pățit, explicând de ce a întârziat. Va primi o adresă cu care se va prezenta la instituția medico-legală în vederea examinării. Va fi examinat/ă oficial în baza adresei de la poliție, în cadrul unei constatări sau expertize medico-legale care nu îi va fi înmănată personal, ci va fi trimisă poliției. Poliția va desfășura o anchetă la fața locului (acasă), la serviciu, în vecini, etc. Să nu uite, chiar dacă vine cu adresă din partea poliției, să aibă bani în buzunar pentru a fi consultat/examinat/ă medico-legal, întrucât orice examinare medico-legală este contra cost, conform legii (vezi servicii/tarife ale prestațiilor medico-legale pe: <http://www.legmed.ro/servicii-tarife.php>, iar pe de altă parte

cheltuielile le va recupera dacă, după desfășurarea procesului, va câștiga.

b. Dorește de la început să anunțe poliția, întrucât consideră că este insuportabil, inadmisibil și periculos pentru viața sa și a copiilor săi ceea ce s-a întâmplat:

- Merge la secția de poliție pe raza căreia s-a întâmplat evenimentul și declară ce a pățit. Se va deschide un dosar de urmărire penală și se angrenează sistemul juridic. Va primi o adresă cu care sa se prezinte la instituția medico-legală în vederea examinării. Calea este oficială, poliția fiind în cunoștință de cazul său încă de la început, ea fiind cea care cere examinarea. Să nu uite să aibe bani în buzunar, intrucat orice examinare medico-legala este contra cost. Mai departe, se va desfășura o anchetă la fața locului (acasă), la serviciu, în vecini, etc. Să nu uite că și în această etapă se poate împăca cu agresorul dacă consideră că merită. Trebuie să analizeze situația și să se gândească bine.

2. Victimele violenței în familie ce au suferit o agresiune sexuală (viol, perversiune sexuală) și/sau agresiune fizică trebuie să știe că:

- Dacă are probleme de sănătate, trebuie să se ducă mai întâi să-și îngrijească starea de sănătate probabil alterată de agresiunea suferită. În spital trebuie să anunțe ce a pățit. Medicii sunt obligați să anunțe poliția care, în cazul în care se va interna, vor veni să îi ia declarația în spital. Să nu uite să ceară din spital acte medicale care să dovedească că a fost acolo (pe foi cu antet original, datate, cu ștampila instituției și parafa medicului), precum și rezultatele de la orice alt tip de investigație (radiografie, ecografie, etc.). Dacă trebuie sa se interneze, va urma indicația medicilor și se va interna; de-abia la ieșirea din spital își va căuta dreptatea!

Daca nu are probleme de sănătate, trebuie să se ducă în primul rând la poliție. Ei o/îl vor îndruma ce să facă. În plus, o/îl vor însoți pentru a face examinarea de constatare a leziunilor traumatice la instituția medico-legală. În problemele grave trebuie să ia obligatoriu legătura cu poliția, și numai după aceea poate veni la instituția medico-legală. Victima ar trebui să aibă și un avocat care sa o consilieze. Nu trebuie să încerce să rezolve singură/singur cele întâmplate. Legea îi dă dreptul să solicite sa vină singur/ă spre a fi examinat/consultat/ă medico-legal, dar în cazul agresiunilor sexuale este de dorit ca victima să anunțe poliția de la început. Legea pedepsește sever agresiunea sexuală, atât în afara familiei, cât și în familie. Oricum medicul legist, daca va constata că a fost victima unui viol/perversiuni sexuale, etc., este obligat să anunțe la rândul său poliția, dar în acest fel se pierde mult timp prețios.

CAP.21. ANEXA

Legea nr.217/2003 pentru prevenirea si combaterea violentei in familie (publicata in Monitorul Oficial Partea I nr.367 din 29 mai 2003)

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege

CAPITOLUL I Dispozitii generale

Art. 1.

(1) Ocrotirea si sprijinirea familiei, dezvoltarea si consolidarea solidaritatii familiale, bazata pe prietenie, afectiune si intrajutorare morala si materiala a membrilor familiei, constituie un obiectiv de interes national.

(2) Statul actioneaza pentru prevenirea si combaterea violentei in familie, potrivit dispozitiilor art. 175, 176, 179-183, 189-191, 193, 194, 197, 198, 202, 205, 206, 211, 305-307, 309, 314-316, 318 si altele asemenea din Codul penal, ale Legii nr. 705/2001 privind sistemul national de asistenta sociala si alte prevederi legale in aceeasi materie, precum si prevederilor prezentei legi.

Art. 2.

(1) In sensul prezentei legi, violenta in familie reprezinta orice actiune fizica sau verbala savarsita cu intentie de catre un membru de familie impotriva altui membru al aceleiasi familii, care provoaca o suferinta fizica, psihica, sexuala sau un prejudiciu material.

(2) Constituie, de asemenea, violenta in familie impiedicarea femeii de a-si exercita drepturile si libertatile fundamentale.

Art. 3.

In sensul prezentei legi, prin membru de familie se intelege:

a) sotul;

b) ruda apropiata, astfel cum este definita la art. 149 din Codul penal.

Art. 4.

De efectele prezentei legi beneficiaza si persoanele care au stabilit relatii asemanatoare acelorora dintre soti sau dintre parinti si copil, dovedite pe baza anchetei sociale.

Art. 5.

Ministerele si celelalte organe centrale de specialitate ale administratiei publice, prin structurile lor teritoriale, vor desemna personalul specializat sa instrumenteze cu celeritate cazurile de violenta in familie.

Art. 6.

(1) Autoritatile prevazute la art. 5 vor asigura pregatirea si perfectionarea continua a persoanelor desemnate pentru identificarea formelor de abuz si pentru instrumentarea cazurilor de violenta in familie.

(2) Serviciul de reintegrare sociala si supraveghere a infractorilor va pregati personal specializat – asistenti sociali si psihologi –, capabil sa desfasoare programe de terapie si consiliere a agresorilor. Rezultatele aplicarii acestor programe se vor prezenta instantelor, in conditiile legii.

Art. 7.

(1) Comunitatile locale, prin reprezentanti legali, precum si autoritatile administratiei publice locale asigura conditii pentru consolidarea familiei, pentru prevenirea conflictelor si a violentelor in familie.

(2) In cazul declansarii unor violente, comunitatile locale, prin reprezentanti legali, precum si autoritatile administratiei publice vor acorda sprijinul logistic, informational si material Agentiei Nationale pentru Protectia Familiei.

(3) Primarii si consiliile locale vor conlucra cu organizatiile de cult, organizatiile neguvernamentale, precum si cu oricare alte persoane juridice si fizice implicate in actiuni caritabile, acordandu-le sprijinul necesar in vederea indeplinirii obiectivelor prevazute la alin. (1) si (2).

(4) Organizatiile neguvernamentale, precum si oricare alte persoane juridice implicate in actiuni caritabile, care fac dovada ca desfasoara programe de asistenta pentru victimele violentei in familie, vor putea beneficia de subventii de la bugetul de stat sau, dupa caz, de la bugetele locale, in conditiile legii.

CAPITOLUL II

Agentia Nationala pentru Protectia Familiei

Art. 8.

(1) Se infiinteaza Agentia Nationala pentru Protectia Familiei, denumita in continuare agentie, ca organ de specialitate in subordinea Ministerului Sanatatii si Familiei.

(2) Obiectivele agentiei sunt:

a) promovarea valorilor familiale, a intelegerii si intrajutorarii in familie, prevenirea si combaterea violentei in relatiile dintre membri;

b) sprijinirea membrilor de familie aflati in dificultate ca urmare a actelor de violenta in familie;

c) sprijinirea victimelor prin programe de recuperare a sanatatii si de reinsertie sociala;

d) asistarea agresorilor prin tratamente de dezalcoolizare, dezintoxicare, psihologice si psihiatrice;

e) protejarea victimelor si, in special, a minorilor, prin masuri de pastrare a confidentialitatii identitatii lor, precum si prin masuri de protectie psihologica a acestora, in timpul instrumentarii cazului;

f) initierea si coordonarea parteneriatelor sociale, in scopul prevenirii si combaterii violentei in familie.

(3) Sediul agentiei, organizarea, functionarea si finantarea acesteia se stabilesc prin hotarare a Guvernului.

(4) La nivelul fiecarui judet si al sectoarelor municipiului Bucuresti se constituie, prin hotarare a Guvernului, structuri in subordinea Agentiei Nationale pentru Protectia Familiei.

Art. 9.

(1) Pentru realizarea obiectivelor in domeniul ingrijirii si protectiei victimelor violentei in familie, agentia are urmatoarele atributii:

- a) elaborarea, fundamentarea si aplicarea strategiei si a programelor in domeniul ingrijirii si protectiei victimelor violentei in familie;
- b) controlarea aplicarii reglementarilor din domeniul propriu, precum si al activitatii unitatilor care isi desfasoara activitatea sub autoritatea sa;
- c) finantarea sau, dupa caz, cofinantarea programelor specifice in domeniul apararii si consolidarii familiei, precum si a ingrijirii si protectiei victimelor violentei in familie;
- d) infiintarea de adaposturi si de linii telefonice de urgenta pentru victimele violentei in familie;
- e) instruirea, autorizarea si coordonarea activitatii profesionale a asistentilor familiali;
- f) organizarea de cursuri de cunoastere a formelor de violenta in familie;
- g) efectuarea de studii si cercetari, elaborarea de strategii, prognoze, realizarea si publicarea de materiale stiintifice si promotionale specifice;
- h) realizarea bazei de date pentru gestionarea situatiilor de violenta in familie;
- i) implicarea si sprijinirea initiativelor partenerilor sociali in rezolvarea problemei violentei in familie;
- j) infiintarea de centre de recuperare pentru victimele violentei in familie;
- k) infiintarea de centre de asistenta destinate agresorilor.

(2) Agentia deconteaza cheltuielile legate de adaposturi, consiliere juridica si psihosociala, servicii medicale de urgenta, telefoane de urgenta si de eliberare a certificatelor medico-legale pentru victimele violentei in familie.

Art. 10.

(1) Agentia stabileste procedurile si criteriile de evaluare a nevoilor sociale in domeniul violentei in familie si reglementeaza metodologia de actiune in cazurile care necesita interventia asistentilor familiali.

(2) Agentia elaboreaza standardele de calitate a serviciilor sociale din domeniul protectiei victimelor violentei in familie si normele metodologice corespunzatoare, care se aproba prin hotarare a Guvernului.

(3) Ministrul sanatatii si familiei prezinta anual Guvernului un raport privind aplicarea standardelor si a metodologiei prevazute la alin. (2).

Art. 11.

(1) Agentia este condusa de un director, cu rang de secretar de stat, care este numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului sanatatii si familiei, cu avizul ministrului muncii si solidaritatii sociale.

(2) Pe langa director functioneaza un consiliu de coordonare, cu rol consultativ, numit de ministrul sanatatii si familiei.

CAPITOLUL III

Asistentii familiari

Art. 12.

(1) Asistentii familiari sunt asistenti sociali autorizati de agentie pentru asigurarea asistentei specifice relatiilor familiale.

(2) Instruirea asistentilor familiari si coordonarea activitatii lor se realizeaza de catre agentie.

(3) Agentia stabileste criteriile de varsta, pregatire profesionala, sanatate fizica si mentala, precum si de moralitate pentru ocuparea functiei de asistent familial.

Art. 13.

(1) In activitatea lor asistentii familiari au urmatoarele atributii:

- a) identifica si tin evidenta familiilor in care apar conflicte ce pot cauza violente;
- b) urmaresc desfasurarea activitatii de prevenire a violentei in familie;
- c) identifica solutiile neviolente prin legatura cu persoanele in cauza;
- d) solicita sprijinul unor persoane fizice sau juridice pentru rezolvarea situatiilor care genereaza violenta in familie;
- e) monitorizeaza respectarea drepturilor persoanelor nevoite sa recurga la serviciile adposturilor.

(2) In cazul in care constata acte de violenta in familie impotriva minorilor, asistentii familiari sunt obligati sa acorde de indata asistenta necesara si sa sesizeze Autoritatea Nationala pentru Protectia Copilului si Adoptie, respectiv serviciul public specializat de la nivel local.

Art. 14.

Asistentii familiari instrumenteaza cazul impreuna cu persoana desemnata de Ministerul de Interne, in conditiile prevazute la art. 5.

Art. 15.

Ministerul de Interne si agentia vor stabili impreuna procedura de conlucrare a persoanelor desemnate si a asistentilor familiari in prevenirea si monitorizarea cazurilor de violenta in familie.

CAPITOLUL IV

Masuri de prevenire si combatere a violentei in familie

Art. 16.

(1) Persoanele desemnate de autoritatile publice pentru instrumentarea cazurilor de violenta in familie vor avea urmatoarele atributii principale:

- a) monitorizarea cazurilor de violenta in familie din sectorul sau unitatea teritoriala deservita; culegerea informatiilor asupra acestora; intocmirea unei evidente separate; asigurarea accesului la informatii la cererea organelor judiciare si a partilor sau reprezentantilor acestora;
- b) informarea si sprijinirea lucratorilor politiei care in cadrul activitatii lor specifice intalnesc situatii de

violenta in familie;

c) identificarea situatiilor de risc pentru partile implicate in conflict si indrumarea acestora spre servicii de specialitate;

d) colaborarea cu institutiile locale de protectie a copilului si raportarea cazurilor, in conformitate cu legislatia in vigoare;

e) indrumarea partilor aflate in conflict in vederea medierii;

f) solicitarea de informatii cu privire la rezultatul medierii;

g) instrumentarea cazului impreuna cu asistentul familial.

(2) In cazul comiterii actelor de violenta in familie, organele de politie intervin la sesizarea victimei, a altui membru de familie sau a unei autoritati.

(3) Lucratorul de politie va anunta imediat autoritatea competenta la nivel local, in legatura cu situatia victimei.

Art. 17.

Ministerul Sanatatii si Familiei impreuna cu Ministerul de Interne elaboreaza si difuzeaza materiale documentare privind cauzele si consecintele violentei in familie.

Art. 18.

Ministerul Educatiei si Cercetarii realizeaza, cu sprijinul celorlalte ministere implicate si in colaborare cu organizatiile neguvernamentale cu activitate in domeniu, programe educative pentru parinti si copii, in vederea prevenirii violentei in familie.

CAPITOLUL V

Medierea in cazurile de violenta in familie

Art. 19.

Cazurile de violenta in familie pot fi supuse medierii la cererea partilor. Persoanele cu atributii in instrumentarea unui caz de violenta in familie vor indruma partile in acest sens.

Art. 20.

(1) Prevenirea situatiilor conflictuale si medierea intre membrii familiei se realizeaza prin intermediul consiliului de familie sau de catre mediatori autorizati.

(2) Medierea nu impiedica desfasurarea procesului penal sau aplicarea dispozitiilor prezentei legi.

Art. 21.

(1) Consiliul de familie este asociatia fara personalitate juridica si fara scop patrimonial, formata din membrii familiei care au capacitate deplina de exercitiu, conform legii.

(2) Nu pot exercita calitatea de membru al consiliului de familie cei care, potrivit legii, sunt in executarea unei pedepse sau masuri privative de libertate ori care, pentru a participa la lucrarile consiliului de familie, ar

trebuie sa incalce interdictia de a parasii localitatea.

(3) In consiliul de familie participa si tutorii, pentru membrul de familie pe care il reprezinta.

Art. 22.

Intrunirea consiliului de familie se poate face la propunerea unuia dintre membrii acestuia sau a asistentului familial.

CAPITOLUL VI

Centrele pentru adapostirea victimelor violentei in familie

Art. 23.

(1) Centrele pentru adapostirea victimelor violentei in familie, denumite in continuare adaposturi, sunt unitati de asistenta sociala, de regula fara personalitate juridica, care asigura protectie, gazduire, ingrijire si consiliere victimelor violentei in familie, nevoite sa recurga la acest serviciu de asistenta sociala.

(2) Primirea victimelor in adapost se face numai in caz de urgenta sau cu aprobarea scrisa a asistentului familial, atunci cand izolarea victimei de agresor se impune ca masura de protectie. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul in incinta adapostului unde se gasesc victimele.

(3) Izolarea de agresori a victimelor se face cu consimtamantul acestora sau, dupa caz, al reprezentantului legal.

(4) Organizarea si functionarea adaposturilor publice se stabilesc prin hotarare a consiliilor locale, cu avizul agentiei si cu respectarea standardelor de calitate a serviciilor sociale in domeniu si a normelor metodologice prevazute la art. 10 alin. (2).

(5) Adaposturile pot fi publice sau private, in functie de natura finantarii. Infiintarea adaposturilor publice revine consiliilor judetene, respectiv Consiliului General al Municipiului Bucuresti, si consiliilor locale, cu avizul agentiei.

(6) In cazul acordarii de subventii adaposturilor private, institutia care a acordat subventia participa la administrarea acestora sau, dupa caz, controleaza folosirea fondurilor astfel alocate.

(7) Adaposturile publice constituie domeniul privat al comunitatii. Prevederile alin. (6) se aplica si pentru aceste adaposturi.

(8) Adaposturile publice trebuie sa asigure gratuit urmatoarele servicii sociale, cu respectarea standardelor de calitate, atat victimei, cat si minorilor aflati in ingrijirea acesteia: protectie impotriva agresorului, ingrijire medicala, hrana, cazare, asistenta psihologica si consiliere juridica, pe o perioada determinata, pana la rezolvarea situatiei familiale. In cazul persoanelor care nu isi pot asigura singure cazarea si hrana, acestea vor avea drept de sedere in adapost pana la rezolvarea acestor deziderate de catre stat sau de catre organizatiile neguvernamentale, prin cursuri de calificare profesionala, internarea minorilor in asezaminte sociale etc.

Art. 24.

(1) Corpurile gardienilor publici infiintate pe langa consiliile judetene si Consiliul General al Municipiului Bucuresti asigura paza adaposturilor publice din zona de competenta.

(2) La primirea in adapost se aduc la cunostinta victimei mijloacele juridice prin care sa-si protejeze bunurile ramase la agresor, cum ar fi: notificarea prin executor judecatoresc a inlaturarii acordului tacit pentru instrainarea bunurilor comune sau asigurarea de dovada, prin expertiza judiciara. Consultanta juridica este gratuita, iar primarul poate asigura suportarea, cel putin in parte, a cheltuielilor corespunzatoare.

(3) Prevederile alin. (2) se aplica si pentru obtinerea certificatelor medico-legale.

(4) Toate adaposturile trebuie arondate la un spital sau alta unitate sanitara, care sa asigure ingrijirea medicala si psihiatrica. Arondarea se face de catre consiliul local sau, dupa caz, de catre consiliul judetean, cu acordul Ministerului Sanatatii si Familiei si al proprietarului adapostului. Arondarea este o conditie fara de care nu se poate acorda avizul de functionare a adapostului, prevazut la art. 23 alin. (4).

(5) Ministerul de Interne, prin unitatile de politie, va sprijini corpurile gardienilor publici pentru exercitarea atributiilor ce le revin, in conditiile prevazute de lege.

Art. 25.

Internarea victimelor sau a agresorilor in centre de tratament si reabilitare se face numai cu acordul acestora. Pentru minori acordul este dat de parinti sau de tutorele legal.

CAPITOLUL VII

Masuri de protejare a victimelor violentei in familie

Art. 26.

(1) In cursul urmaririi penale sau al judecatii instanta de judecata, la cererea victimei sau din oficiu, ori de cate ori exista probe sau indicii temeinice ca un membru de familie a savarsit un act de violenta cauzator de suferinta fizice sau psihice asupra unui alt membru, poate dispune, in mod provizoriu, una dintre masurile prevazute la art. 113 si 114 din Codul penal, precum si masura interzicerii de a reveni in locuinta familiei.

(2) Masurile prevazute la alin. (1) inceteaza la disparitia starii de pericol care a determinat luarea acestora.

Art. 27.

(1) Masurile prevazute la art. 26 se dispun de instanta de judecata prin incheiere motivata.

(2) Cate un exemplar al incheierii se inmaneaza partilor, iar in cazul lipsei unei parti, incheierea se afiseaza la usa locuintei.

(3) Incheierea instantei poate fi atacata separat cu recurs, in termen de 3 zile de la pronuntare pentru cei prezenti si de la comunicare pentru cei lipsa. Recursul nu este suspensiv de executare.

Art. 28.

Persoana cu privire la care s-a luat una dintre masurile prevazute la art. 26 poate cere oricand, in cursul procesului penal, instantei competente sa judece fondul cauzei revocarea masurii cand temeiurile care au impus luarea acesteia au incetat.

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Art. 29.

(1) Constituie contravenții, dacă, potrivit legii penale, nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă între 10.000.000 lei și 50.000.000 lei următoarele fapte:

- a) refuzul primirii în adăpost ori refuzul de a acorda, la solicitarea motivată a asistentului familial, îngrijire medicală gratuită celui aflat în suferință vizibilă, pentru înlăturarea consecințelor violențelor;
- b) nesusținerea de către asistentul familial, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2), a Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, respectiv a serviciului public specializat de la nivel local;
- c) schimbarea destinației adăpostului.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 5.000.000 lei și 10.000.000 lei refuzul parării adăpostului, indiferent de motiv, în momentul în care condițiile care au determinat internarea au dispărut.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 5.000.000 lei și 10.000.000 lei încercarea persoanei care a comis acte de agresiune de a pătrunde în încălta adăpostului în care se află sau crede că se află victima.

(4) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, conform legii, de către asistenții familiari, primar sau imputernicitii acestuia.

(5) Contravențiilor le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 30.

Agentia poate aplica, atunci când constată încălcarea de către asistenții familiari a obligațiilor ce le revin sau nerespectarea normelor de organizare și funcționare a adăposturilor, următoarele sancțiuni:

- a) avertisment;
- b) suspendarea autorizării asistentului familial sau a funcționării adăpostului pe termen de 1-3 luni;
- c) anularea autorizării asistentului familial sau închiderea adăpostului.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 31.

(1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Sănătății și Familiei, standardele și normele metodologice prevăzute la art. 10 alin. (2).

(2) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României,

Partea I.

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 24 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 6 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR VALER DORNEANU
Bucuresti, 22 mai 2003

**ORDONANȚĂ nr. 95 din 24 decembrie 2003 privind modificarea și
completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. V.1 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I

Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 29 mai 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

"(1¹) Prevenirea și combaterea violenței în familie fac parte din politica integrată de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică."

2. Alineatul (2) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

"(2) În cazul declanșării unor violențe în familie, comunitățile locale, prin reprezentanții legali, precum și autoritățile administrației publice vor acorda sprijinul logistic, informațional și material Agenției Naționale pentru Protecția Familiei, respectiv compartimentelor aflate în coordonarea sa."

3. Alineatul (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

"Art. 8

(1) Se înființează și se organizează Agenția Națională pentru Protecția Familiei, denumită în continuare agenție, instituție publică cu personalitate juridică care funcționează ca organ de specialitate în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei."

4. Alineatul (4) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

"(4) În coordonarea metodologică a agenției, la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, în cadrul direcțiilor pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se constituie un compartiment cu atribuții în combaterea violenței în familie."

5. După alineatul (4) al articolului 8 se introduc patru noi alineate, alineatele (5), (6), (7) și (8), cu următorul cuprins:

"(5) În subordinea agenției funcționează Centrul-Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violenței și Centrul de Informare și Consultanță pentru Familie.

(6) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al agenției este de 40 și se asigură prin transfer de la Inspekția Muncii.

(7) Posturile necesare funcționării compartimentului prevăzut la alin. (4) vor fi asigurate prin redistribuire cu încadrarea în numărul de posturi aprobat Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și instituțiilor publice subordonate finanțate de la bugetul de stat.

(8) Personalul agenției este format din funcționari publici și personal contractual, încadrați în condițiile legii."

6. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

"Art. 9

(1) Pentru realizarea obiectivelor în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, agenția are următoarele atribuții principale:

a) elaborarea, fundamentarea și aplicarea strategiei și a programelor în domeniul fenomenului violenței în familie;

b) controlul aplicării reglementărilor din domeniul său de activitate și îndrumarea metodologică a activităților unităților destinate prevenirii și combaterii violenței în familie;

c) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea programelor specifice în domeniul apărării și consolidării familiei, precum și al îngrijirii și protecției victimelor violenței în familie;

d) avizarea înființării centrelor pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, a centrelor de recuperare pentru victimele violenței în familie și a centrelor de asistență destinate agresorilor;

e) includerea apelurilor telefonice pentru cazurile privind violența în familie în cadrul serviciului telefonic de urgență cu număr unic de apel care funcționează potrivit legii;

f) instruirea, autorizarea și coordonarea activității profesionale a asistenților familiari;

g) organizarea de cursuri de cunoaștere a formelor de violență în familie, precum și a mijloacelor de prevenire și combatere a acestora;

h) efectuarea de studii și cercetări, elaborarea de strategii, prognoze, realizarea și publicarea de materiale științifice și promoționale specifice;

i) realizarea bazei de date pentru gestionarea situațiilor de violență în familie;

j) implicarea și sprijinirea inițiativelor partenerilor sociali în rezolvarea problemei violențe familie.

(2) Agenția decontează cheltuielile legate de consilierea juridică și psihosocială și de eliberare a certificatelor medico-legale pentru victimele violenței în familie, în cadrul programelor specifice prevăzute la alin. (1) lit. c)."

7.Alineatul (2) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

"(2) Agenția elaborează standarde de calitate pentru serviciile sociale din domeniul protecției victimelor violenței în familie, care se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei în termen de 3 luni de la înființarea acesteia."

8.Alineatul (3) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

"(3) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei prezintă anual Guvernului un raport privind aplicarea strategiei și programelor în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie."

9.Articolul 11 va avea următorul cuprins:

"Art. 10

(1) Agenția este condusă de un președinte, asimilat din punctul de vedere al salarizării cu funcția de director general din minister, numit de către ministrul muncii, solidarității sociale și familiei, în condițiile legii.

(2) Pe lângă președinte funcționează un consiliu consultativ format din 7 membri, care are în componența sa câte un reprezentant al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție și Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

(3) Președintele agenției este ordonator secundar de credite și în exercitarea atribuțiilor sale emite decizii."

10.După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

Art. 11¹

(1) Cheltuielile curente și de capital ale agenției se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Agenția poate beneficia de donații și sponsorizări în condițiile legii.

(3) Cheltuielile curente și de capital pe anul 2004 pentru funcționarea aparatului central al agenției se asigură prin redistribuirea fondurilor din bugetul Inspecției Muncii, cu încadrarea în bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pe anul 2004.

(4) Cheltuielile de personal, materiale și de capital pentru funcționarea instituțiilor publice prevăzute la art. 8 alin. (5), precum și cele aferente compartimentului constituit în cadrul direcției teritoriale pentru dialog, familie și solidaritate socială se finanțează din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(5) Pentru finanțarea serviciilor sociale din domeniul protecției victimelor violenței în familie pot fi utilizate și fonduri externe rambursabile și nerambursabile."

11.Alineatul (3) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

"(3) Agenția stabilește criteriile de pregătire și etică profesională, precum și de moralitate pentru ocuparea

funcției de asistent familial."

12. După alineatul (3) al articolului 12 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

"(4) Asistenții familiari își desfășoară activitatea în următoarele instituții:

- a) agenție;
- b) compartimente specializate din cadrul direcțiilor teritoriale pentru dialog, familie și solidaritate socială;
- c) servicii publice de asistență socială;
- d) adăposturi;
- e) alte unități pentru prevenirea și combaterea violenței în familie."

13. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

"Art. 15

(1) Agenția va stabili procedura de conlucrare a persoanelor desemnate și a asistenților familiari în prevenirea și monitorizarea cazurilor de violență în familie.

(2) Procedura de conlucrare se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, ministrului administrației și internelor, precum și ai ministrului sănătății."

14. Alineatul (2) al articolului 16 va avea următorul cuprins:

"(2) În cazul comiterii actelor de violență în familie, organele de poliție intervin la sesizarea victimei, a altui membru de familie, a unei autorități sau din oficiu."

15. Capitolul VI "Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie" va avea următorul cuprins:

"CAPITOLUL VI: Unități pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

SECȚIUNEA 1: Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie

Art. 23

(1) Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, denumite în continuare adăposturi, sunt unități de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, care asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței în familie, nevoite să recurgă la acest serviciu de asistență socială.

(2) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau cu aprobarea scrisă a asistentului familial, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.

(3) Izolarea de agresori a victimelor se face cu consimțământul acestora sau, după caz, al reprezentantului legal.

(4) Adăposturile pot fi publice, private sau în parteneriat public-privat și se înființează numai cu avizul agenției.

(5) Înființarea, organizarea și funcționarea adăposturilor publice se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau, după caz, ale consiliilor locale, respectiv ale sectoarelor municipiului București.

(6) Finanțarea adăposturilor publice se asigură din bugetele locale.

(7) Adăposturile publice trebuie să asigure gratuit, pe o perioadă determinată, asistență familială atât

victimei, cât și minorilor aflați în îngrijirea acesteia, protecție împotriva agresorului, îngrijire medicală, hrană, cazare, asistență psihologică și consiliere juridică, potrivit instrucțiunilor de organizare și funcționare.

(8) Adăposturile private și cele în parteneriat public-privat pot fi înființate numai de către furnizorii de servicii sociale, acreditați în condițiile legii.

(9) În cazul adăposturilor prevăzute la alin. (8), utilizarea sumelor alocate de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale se supune controlului organelor abilitate de lege.

(10) În cazul acordării de subvenții adăposturilor private sau în parteneriat public-privat, instituția care a acordat subvenția poate participa la administrarea unității în cauză sau monitorizează oportunitatea folosirii fondurilor alocate.

Art. 24

(1) Corpurile gardienilor publici înființate pe lângă consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București asigură paza adăposturilor publice din zona de competență.

(2) La primirea în adăpost se aduc la cunoștință victimei mijloacele juridice prin care să își protejeze bunurile rămase la agresor, cum ar fi: notificarea prin executor judecătoresc a încetării acordului tacit pentru înstrăinarea și grevarea bunurilor comune sau asigurarea de dovadă, prin expertiză judiciară. Consultanța juridică este gratuită, iar primarul, la sesizarea asistentului familial, în cazurile sociale grave, aprobă suportarea din bugetul local a cheltuielilor cu întocmirea actelor juridice.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și pentru obținerea certificatelor medico-legate.

(4) Toate adăposturile trebuie să încheie o convenție de colaborare cu un spital sau altă unitate sanitară, care să asigure îngrijirea medicală și psihiatrică. Convenția se încheie de către consiliile locale, respectiv ale sectoarelor municipiului București, sau, după caz, de către consiliile județene, cu acordul Ministerului Sănătății și al proprietarului adăpostului. Convenția este o condiție fără de care nu se poate acorda avizul de funcționare a adăpostului, prevăzut la art. 23 alin. (4).

(5) Ministerul Administrației și Internelor, prin unitățile de poliție, va sprijini corpurile gardienilor publici pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin, în condițiile prevăzute de lege.

SECȚIUNEA 2: Alte unități de asistență socială specializate pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

Art. 25

(1) Centrele de recuperare pentru victimele violenței în familie sunt unități de asistență socială cu sau fără personalitate juridică care asigură găzduirea, îngrijirea, precum și reabilitarea și reinsertia socială a acestora.

(2) Centrele de asistență destinate agresorilor sunt unități de asistență socială cu sau fără personalitate juridică care asigură în regim rezidențial sau semirezidențial reabilitarea și reinsertia socială a acestora, măsuri educative, precum și consiliere și mediere familială.

(3) Tratamentele psihiatrice, de dezalcoolizare și dezintoxicare acordate prin centrele de asistență destinate agresorilor se asigură în spitalele sau unitățile sanitare cu care s-au încheiat convenții în condițiile art. 24 alin. (4).

Art. 25¹

Asistarea sau, după caz, internarea victimelor ori a agresorilor în centrele prevăzute la art. 25 se face numai cu acordul acestora. Pentru minori acordul este dat de părintele neagresor sau, după caz, de reprezentantul legal.

Art. 25²

Unitățile prevăzute la art. 25 pot fi publice, private, în parteneriat public-privat și se înființează numai cu avizul agenției.

Art. 25³

Prevederile art. 23 alin. (5), (6), (8), (9) și (10) se aplică în mod corespunzător și unităților de asistență socială prevăzute la art. 25.

Art. 25⁴

Agenția va elabora instrucțiuni de organizare și funcționare a unităților de asistență socială prevăzute la art. 23 și 25, care se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului sănătății și al ministrului administrației și internelor."

16.Alineatul (1) al articolului 31 se abrogă.

Art. II

În termen de 2 ani de la aprobarea prezentei ordonanțe prin lege de către Parlament, autoritățile cu responsabilități în aplicarea acesteia vor asigura personalul specializat necesar.

Art. III

Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

****_

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei, **Elena Dumitru**

Ministrul sănătății, **Ovidiu Brînzan**

p. Ministrul finanțelor publice, **Gheorghe Gherghina**,
secretar de stat

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 13 din data de 8 ianuarie 2004

CAP.22. REZULTATE AȘTEPTATE

1. Conștientizarea populației asupra fenomenului de violență în familie.
2. Conștientizarea publică privind combaterea violenței în familie.
3. Informarea femeilor despre serviciile care există în prevenție și intervenție.
4. Intărirea colaborării comunitare pentru protejarea femeilor și copiilor victime ale violenței în familie.
5. Realizarea unui **ADĂPOST**.

CAP.23. SEMNALARE

Dacă a-ți fost agresată:

FIZIC,

PSIHIC,

SEXUAL

Puteți apela la:

APELURI DE URGENȚĂ - 112

COMANDAMENTUL DE JANDARMI BISTRIȚA NĂSĂUD

- 956 sau 239733

PROTECȚIA FAMILIEI - 983

POLIȚIA MUNICIPIULUI BISTRIȚA- 203012 sau 203015

ASOCIAȚIA A.F.I-PROFAMILIA

Telefon: **0263/233 101**

Cum vă ajutăm noi?

- Vă asigurăm adăpost și vă ajutăm să vă puteți întoarce în siguranță acasă;
- se va face consiliere individuală și/sau de grup;
- se va face terapie individuală și/sau de grup;
- veți primi asistență juridică pentru soluționarea problemelor;
- veți dispune de asistență medicală permanentă;
- veți fi ajutată să vă găsiți un loc de muncă;
- veți fi instruită pentru a transmite mai departe altor femei experiența dumneavoastră.

Cine sunt cei care vă vor ajuta?

- asistenți sociali;
- psihologi;
- juriști;
- medici;
- asistente medicale.

Orice femeie care a fost agresată sau consideră că ar putea fi agresată fizică, psihic sau sexual de către un membru al familiei, poate apela la Centru pentru a primi ajutorul nostru.

Bibliografie

1. Ana Muntean, 1999, "Violența domestică și maltratarea copilului", Editura Eurostampa.
2. Kari Killen, 1999, "Copilul matratat", Editura EUROBIT Timișoara
3. George Neamțu, 2003 "Tratat de asistență socială", Editura Polirom
4. Ionela Vintileanu, 1999, "Women and Crime în România"
1997, " Status of Women în România"
5. Agenția Națională pentru Protecția Familiei, 2007, "Ghid de Intervenție în Cazurile de Violență în Familie."
6. Centrul de Resurse Juridice; Institutul pentru Cercetarea și Prevenirea Criminalității, 2003, "Prevenirea și intervenția eficientă în violența domestică". Editura Centrul de Resurse Juridice
7. Kari Killen, 2003, "Copilăria durează generații la rând", Editura First, Timișoara
8. Ina Curic; Lorena Văețiș, 2005, "Inegalitatea de gen: violența invizibilă", Editura Eikon.
9. Grupul Român pentru Apărarea Drepturilor Omului -Grado-, "Există soluții pentru violența domestică", Editat Vizual-Graph S.R.L.
10. Bianca Stupu, 2004, "Nu te lăsa bătută! Violența în familie-coșmarul ca mod de viață", Editura Coreus Grup.
11. Agenția A.F.I ProFamilia, "Violența Domestică-factori și manifestări."
12. Agenția A.F.I ProFamilia, "Să învățăm împreună ..."
13. Agenția Națională pentru protecția Familiei, www.anpf.ro